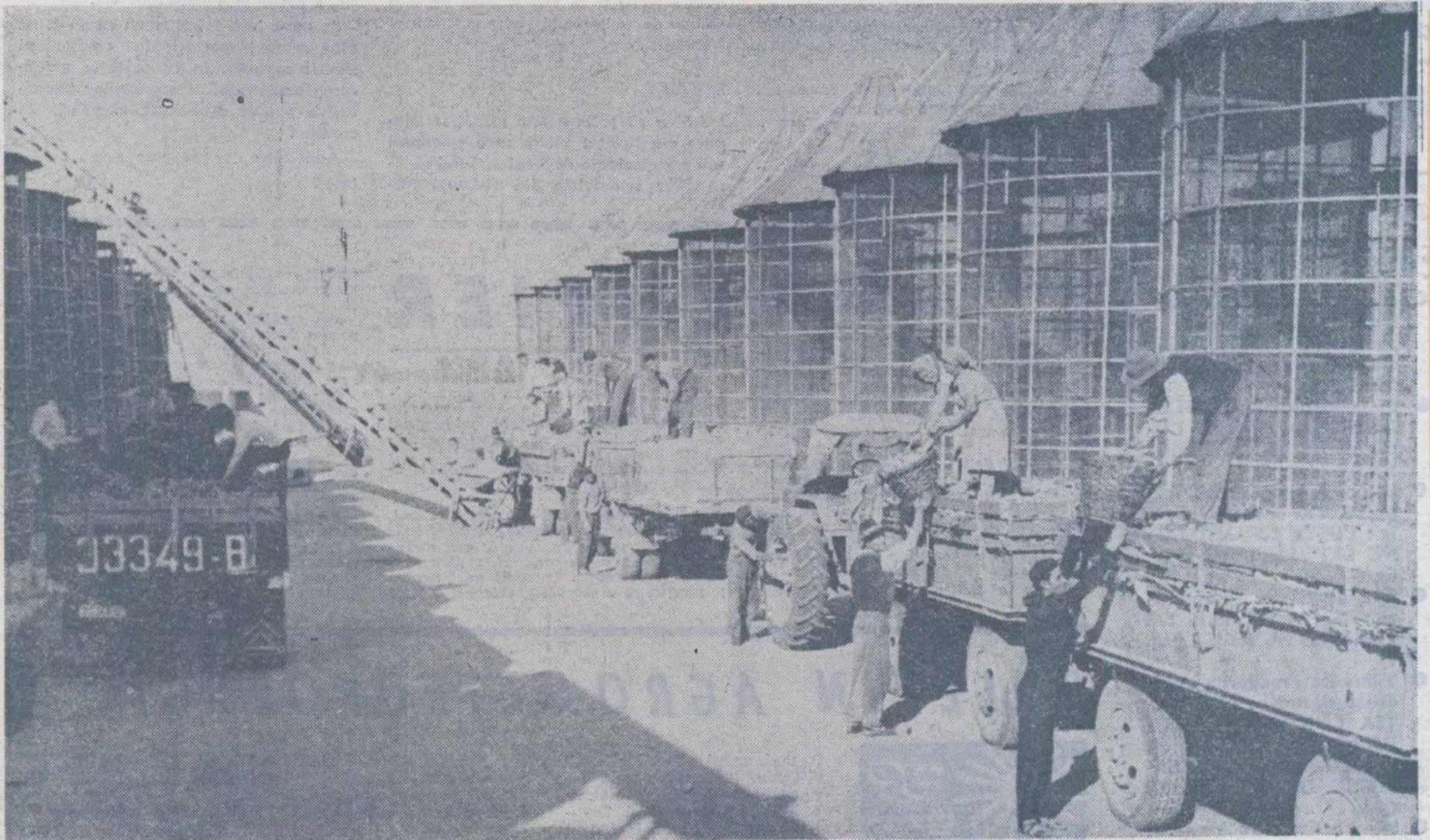

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ ● ANUL VIII ● Nr. 44 (404) ● Joi 5 noiembrie 1970 ● 16 pagini — 1 leu

Modernele pătule ale bazei de recepție din Oltenița au devenit, în aceste zile, locul de întâlnire al recoltelor de porumb din multe unități agricole din Bărăgan.

O PREOCUPARE MAJORĂ

Organizarea și consolidarea fermelor producătoare de semințe

Factorul sămînță constituie unul din mijloacele cele mai eficiente de sporire a producției, el condiționînd, în mare măsură, punerea în valoare a îngrășămintelor, irigațiilor și a celorlalte investiții ce se fac în agricultură. Din păcate, acest adevăr de necontestat și a cărui valoare este permanent verificată în practică, nu este suficient luat în considerare de cei care răspund de soarta recoltelor.

În ultimii ani s-au înregistrat progrese importante pe linia creării și ameliorării de soiuri, ca și pe linia producerii și înmulțirii semințelor din soiurile care s-au impus prin superioritatea lor. Cu toate acestea, cu excepția materialului care se asigură pe plan central, prin întreprinderile specializate în acest sens, ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în producție se folosesc încă pe scară largă semințe cu valoare biologică și culturală scăzută. Situația se prezintă nesatisfăcătoare, în special la culturile de cereale păioase, cartofi, leguminoase alimentare și la unele specii de plante furajere, unde cantitățile de semințe de soi ce se pun la dispoziție prin întreprinderile județene de aprovizionare cu semințe și material săditor sînt destinate, în exclusivitate, loturilor semincere din fiecare unitate.

În mod normal, acestea au obligația de a reînmuți materialul primit, după scheme precizate științific și specifice fiecărei plante, pînă la nivelul asigurării semințelor pentru suprafețele din cultura mare. În practică însă, lucrurile

Ing. Mihai DELEANU

director general al întreprinderii centrale de aprovizionare cu semințe și material săditor

nu s-au petrecut așa. Sistemul de asigurare a necesarului de semințe prin intermediul loturilor semincere proprii nu a funcționat decît sporadic. Ca urmare, unitățile care nu au manifestat această preocupare nu au dispus nici de suficiente semințe de calitate. Au folosit, în compensare, semințe provenite din cultura mare care, în general, nu au pre-

zentat garanția necesară în ceea ce privește autenticitatea și valoarea biologică și, mai ales, în ceea ce privește valoarea culturală.

Această stare de lucruri a constituit obiectul unei analize profunde efectuate de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii, analiză care a stat la baza elaborării unui studiu care stabilește programul de producere a semințelor de soi în țara noastră.

Așa cum prevede acest program, pînă la sfîrșitul perioadei 1971—1975 întregul necesar de semințe și material săditor pentru producția agricolă a țării urmează să se asigure în mod organizat, în

cadrul unor ferme a căror activitate de producție în acest sens să se bazeze pe contractele încheiate cu întreprinderile județene Agrosem.

Pentru îndeplinirea acestui program au fost luate o serie de măsuri încă de pe acum. O primă acțiune a constat în identificarea — atât în sectorul de stat, cît și în cel cooperatist — a acelor ferme care dispun de condițiile necesare pentru a fi profilate și organizate în vederea producerii semințelor de soi, la toate plantele agricole.

Purtînd întreaga răspundere pentru executarea lucrărilor tehnologice de uscare, sortare, condiționare, tratare, păstrare și livrare a semințelor, întreprinderile Agrosem sînt chemate să colaboreze strîns cu direcțiile agricole județene și cu inspectoratele I.A.S. în toate problemele legate de organizarea fermelor și în urmărirea activității lor.

Munca depusă în acest sens s-a concretizat în identificarea, pentru început, a unui număr de 252 de ferme, ce urmează să fie organizate în cooperativele agricole. Fermele respective vor produce — pe bază de contract cu întreprinderile Agrosem — peste 90% din cantitățile de semințe prevăzute în planul pe 1971 în sectorul C.A.P. S-a trecut imediat la organizarea fermelor identi-

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN ACEST
NUMĂR:

Cum va fi vremea în luna noiembrie —

Prognoză de N. Topor

(pag. a 2-a)

ÎN ACTUALITATE: ● Încheierea grabnică a însămînțărilor și recoltărilor ● Transportul și înmagazinarea produselor ● Efectuarea arăturilor de toamnă

(pag. a 3-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 44

Joi, 5 noiembrie 1970

SUMAR

- Arătura de toamnă — mijloc eficient de sporire a producției :ATENȚIE LA STABILIREA ADINCI-MII! (pag. 4)
- În pomicultură : PROCEDEE MODERNE ÎN LUCRĂRILE DE AMELIORARE (pag. 5)
- Din experiența crescătorilor de oi de la C.A.P. Săcele : PESTE 2,6 MILIOANE LEI VENITURI (pag. 6)
- Specialiștii ne semnalează : PESTA BOVINĂ LA PORȚILE EUROPEI (pag. 7)
- Tehnologiile moderne în hidroameliorații : PROTECȚIA CONTRA LOVITURILOR DE BERBEC ÎN INSTALAȚIILE DE POM-PARE CU HIDROFOR (pag. 8)
- Din activitatea ocolului silvic Suici-Argeș : EXTINDEM RĂȘINOASELE PRIN REGENERARE NATURALĂ ȘI IMPADURIRI (pag. 9)
- Puncte de vedere : CUM ORIENTĂM DOTAREA UNITĂȚILOR AGRICOLE CU MIJLOACE MECANICE ? (pag. 10)
- PE DIAGRAMA PROBLEMELOR DE EDUCAȚIE (pag. 11)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Constantin TĂNASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția : București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile postale prin factorii postali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

B L O C - N O T E S

INTOARCEREA DIN IRAN A MINISTRULUI AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, care a făcut o vizită în Iran, s-a înapoiat vineri în Capitală.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, erau prezenți membri ai conducerii Ministerului Agriculturii și Silviculturii, specialiști din acest minister.

A fost de față Soltan H. V. Sanandaji, ambasadorul Iranului la București.

În timpul vizitei, ministrul român a purtat discuții privind extinderea colaborării și cooperării în domeniul agriculturii între România și Iran.

EXPOZIȚIA ZOOTEHNICĂ „SĂLAJ '70

În zilele de 25 și 26 octombrie, în orașul Jibou a fost deschisă o expoziție zootehnică, prima de acest gen organizată în ultimii ani în județul Sălaj. Prilej de trecere în revistă a celor mai bune rezultate obținute în creșterea animalelor, expoziția a prilejuit în același timp un real schimb de experiență între crescătorii frunțași.

RESTANȚE...

Aflăm că printre alte unități economice din județul Vilcea care datorează sume importante de bani statului și unităților comerciale din sistemul Mi-

nisterului Comerțului Interior se află și Întreprinderea de aprovizionare a cooperativelor agricole Drăgășani, care este în... restanță cu 4 172 000 lei, proveniți din aprovizionări peste necesar, depășirea cheltuielilor de circulație, slaba gestiune a bunurilor etc.

Se pune însă întrebarea : ce au făcut până acum inspectorii de credite ai Băncii agricole, în ce privește verificarea amănunțită a memoriilor justificative pentru aprobarea acordării de credite ?

Activitatea lor de cine este... creditată ?

● Anul acesta, și la începutul anului viitor, vor fi începute construcțiile a trei complexe intercooperatiste în județul Suceava. Cel de la Rădăuși este destinat îngrășării tineretului bovin și va avea în faza finală o capacitate de 5 000 de capete. La construcția lui vor participa 25 de cooperative agricole, ca cele din Zamoslea, Calafindești, Bălcăuți, Pătrăuți, Rădăuși, Dumbrăveni, Ilțești, Hîntășii, Zvoristea și altele. Valoarea lucrărilor trece de opt milioane lei.

Cel de-al doilea complex, de la Burdujeni, este prevăzut pentru creșterea a 36 000 de găini outoare pe an. Complexul va intra în folosință în trimestrul al treilea al anului 1972 și va asigura cu ouă și păsări piața județului și a orașelor limitrofe. Valoarea globală a lucrărilor respective se ridică la aproape 5 milioane lei.

Cel de al treilea complex este pentru

CURIER

vaci cu lapte și se va ridica în zona Siminicia-Dumbrăveni. El va atinge capacitatea maximă de 500 capete la începutul anului 1972. Fondurile și locurile de amplasat fiind deja asigurate, urmează stabilirea asocierii și contribuția fiecărei unități cooperatiste. (Octavian ZUSS).

● Filiala Băncii agricole din Urziceni, județul Ilfov, acordă credite unui număr de 32 de cooperative agricole din comunele aflate în zona orașului, pentru producție și investiții. În acest an, pentru producție, ea a acordat până acum acestor

unități credite în valoare de 141 866 000 lei, iar pentru investiții în valoare de 7 470 000 lei.

Din creditele acordate pe termen lung pentru investiții s-au realizat și sînt în curs de realizare lucrări de irigații, diferite construcții pentru sectorul zootehnic, sere, solarii, alimentări cu apă etc.

O seră de tip olandez s-a executat la cooperativa din comuna Ciocirlia, pe 1 000 mp — ca și 5 ha de solar neîncălzit, — în valoare totală de circa 2 360 000 lei. Asemenea sere s-au mai executat și sînt în curs de executare la cooperativele din comunele Dridu, Movilița și Valea Măcrișului.

Pentru cumpărătorii de animale de producție s-au acordat la opt cooperative credite în valoare de 1 191 000 lei, din care s-au procurat deja 350 capete tineret bovin, 180 scrofițe și 879 de mieluțe. (Gheorghe GHEORGHIU).

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În intervalul 28 octombrie — 4 noiembrie, vremea a fost frumoasă și în general călduroasă, mai ales în jumătatea de sud a țării,

unde cerul a fost mai mult senin. Innourări mai accentuate s-au semnalat în Maramureș, nordul Transilvaniei și al Moldovei unde a plouat slab.

Temperaturile cele mai coborite din aer, înregistrate la 31 octombrie, au oscilat între -3° (la Curtea de Argeș) și 10° (la Oravița), iar maximele, care s-au produs la 2 noiembrie, au fost cuprinse între 12° (la Joseni) și 26° (la Calafat). La sfîrșitul intervalului, temperatura în stratul arabil al solului

era cuprinsă între 8° și 12° pe întreg teritoriul țării.

Sub aspect pluviometric intervalul a fost secetos. S-au semnalat ploii slabe (între 1—10 mm) în Moldova, Transilvania și Crișana. Local, în Maramureș, cantitățile de apă au fost mai abundente (peste 25 mm).

Regimul hidrotehnic, din aer și sol, a fost în general prielnic desfășurării lucrărilor agricole, favorizînd în același timp procesele de germinare și răsărire la culturile de toamnă.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 5-11 NOIEMBRIE

Vremea se menține relativ călduroasă în primele zile, în jumătatea de sud a țării, dar se va răci treptat în rest. Vor cădea ploii locale în Crișana, Transilvania, Maramureș și nordul Moldovei. În rest, ploile vor avea caracter izolat.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între -1° și -9° , iar maximele între 8° și 18° , la început mai ridicate în sudul țării.

CUM VA FI VREMEA ÎN LUNA NOIEMBRIE

Prognoză de N. TOPOR

În luna noiembrie, arile unor precipitații abundente vor fi răspîndite pe continentul asiatic. Deasupra Europei, cele mai mari precipitații se vor înregistra în bazinul occidental al Mării Mediterane și în Peninsula Balcanică, cu întreg bazinul Mării Negre și zonele limitrofe ale acesteia.

În țara noastră, datorită predominării curenților de nord și de nord-est, timpul va fi mai rece decît normal și cu precipitații mult mai abundente.

Principalele caracteristici, de interes agricol, ale vremii din această lună, vor fi următoarele :

Cerul va fi schimbător, cu unele zile însorite, în prima jumătate a lunii, apoi el se va menține noros sau mai mult acoperit. Temperatura va fi ceva mai ridicată în primele 12 zile ale lunii, cînd valorile maxime vor depăși, în general, 10° grade; după 12 noiembrie, temperatura va scădea aperiabil, valorile maxime nedepășind 4° grade, nici în zona de șes a țării.

După 8 noiembrie, toate nopțile vor fi cu îngheț, cele mai scăzute temperaturi înregistrîndu-se în nord-estul Transilvaniei și nordul Moldovei, unde se vor semna și valori minime, mai scăzute de minus 10° grade.

Pînă în 15 noiembrie, precipitațiile vor fi slabe și rare, ele căzînd atît sub formă de burniță sau ploaie, cît și sub formă de lapoviță sau ninsoare. În a doua jumătate a lunii, precipitațiile vor avea un caracter general, vor fi în general abundente și vor cădea sub formă de ninsoare și numai pe alocuri, în Banat și Dobrogea, și sub formă de lapoviță.

Cele mai mari cantități de apă, rezultate din aceste precipitații, se vor totaliza în jumătatea de sud-est a țării, iar cele mai mici în nordul Moldovei. Ninsoarele viscolite din sudul și estul țării, nu trebuie să ne surprindă pentru că, în ultimii 83 de ani, s-au înregistrat 54 de viscole în 43 de luni noiembrie.

Ceața va fi un fenomen destul de frecvent, iar în unele dimineți va fi însoțită și de chiciură.

Începînd cu 16 noiembrie solul se va acoperi cu zăpadă în

toate regiunile și grosimea acestui strat va fi deosebit de mare în șesul Dunării, stînjînd astfel activitatea în aer liber și îndeosebi transporturile.

Pe scurt, luna noiembrie ne va aduce un timp urît, de toamnă rece și ceoasă în prima ei jumătate, și o vreme de iarnă bogată în precipitații în a doua ei jumătate.

Intervale caracteristice :

Între 1 și 6 noiembrie, din cauza unei circulații aeriene dinspre vest și sud-vest, timpul va fi relativ călduros, cu cer noros și jumătatea de nord a țării și variabil în Cîmpia Dunării și Dobrogea. Vor cădea ploii și burnițe locale, iar în zona de munte lapovițe și ninsoare. În câteva dimineți se va produce ceață. Vîntul se va intensifica în nordul țării între 2—4 noiembrie, iar în sud între 5—6 noiembrie. Temperatura va oscila noaptea între 9° și 4° grade, iar ziua va urca între 10° și 18° grade, fiind pe alocuri mai ridicată în Cîmpia Dunării.

Între 6 și 13 noiembrie, o dată cu schimbarea vîntului dinspre nord-est, vremea va începe să se răcească, iar cerul să devină din ce în ce mai noros. Vor continua să cadă ploii și burnițe locale, care pe alocuri se vor transforma în măzărliche, lapovițe sau ninsoare. Aceste precipitații nu vor fi prea însemnate. Bruma și ceața vor fi fenomene frecvente. Vîntul va prezenta intensificări, mai ales în estul țării. Temperatura va scădea noaptea pînă la minus 5° grade în sudul țării și pînă la minus 10° grade în nord. În timpul zilei, temperatura va urca între 4° și 14° grade.

Între 14 și 15 noiembrie, deși cerul va deveni variabil, mai mult însorit în unele zone ale țării, totuși timpul va fi rece, cu îngheț accentuat noaptea.

Între 16 și 24 noiembrie, vremea va deveni umedă și va lua aspect de iarnă. Cerul se va menține acoperit. Vor cădea mai întîi lapovițe, apoi ninsoare din ce în ce mai abundente. Crivățul se va intensifica și va viscol zăpada între 18 și 23 noiembrie. Pe unele suprafețe din Cîmpia Dunării, cu deosebire în răsăritul Bărăganului, stratul de zăpadă va depăși $60-70$ cm grosime. Temperatura va fi cuprinsă, noaptea, între minus 8° și minus 1° grad, iar ziua va oscila în jur de zero grade.

De la 25 la 30 noiembrie, vremea se va încălzi ușor în primele zile pentru a se răci din nou la sfîrșitul lunii. Cerul se va menține acoperit în jumătatea de sud a țării și va deveni variabil în nord. Vor continua să cadă ninsoare, mai ales în Cîmpia Dunării, unde pe alocuri se vor transforma în lapovițe și chiar ploaie. Vîntul va bate slab și ceața va deveni din nou un fenomen frecvent. Temperatura va fi cuprinsă noaptea între minus 1° și minus 9° grade, exceptînd ultimele două nopți, care vor fi geroase în nordul țării. În cursul zilei, temperatura va urca între minus 2° și plus 4° grade.

ÎN ACTUALITATE

- Încheierea grabnică a însămînțărilor și recoltărilor
- Transportul și înmagazinarea produselor
- Efectuarea arăturilor de toamnă

Eforturile depuse în ultima vreme de lucrătorii din agricultură au făcut ca, o dată cu trecerea timpului, o serie de lucrări specifice toamnei să intre în faza finală și, prin urmare, să nu se mai afle în centrul preocupărilor decât acolo unde, dintr-un motiv sau altul, s-au produs întârzieri. În această categorie de acțiuni se înscriu **însămînțările și recoltările**. Potrivit datelor centralizate la M.A.S., la data de 3 noiembrie semănatul grului fusese executat în proporție de peste 97 la sută el fiind încheiat într-un număr de douăzeci de județe. Există însă câteva județe — Mureș, Teleorman, Argeș, Mehedinți, Sibiu, Dolj și Dâmbovița — unde mai sînt de semănat unele suprafețe, acțiuni ce nu mai poate suferi nici o amînire.

Dintre culturile ce se recoltează toamna, porumbul și sfecla de zahăr ridică în momentul de față poate cele mai importante probleme. Culturile de porumb în C.A.P. au fost recoltate de pe mai mult de 94 la sută din suprafețele cultivate. Cele peste 110 000 ha, încă nerecoltate, sînt concentrate în județele — Mureș, Cluj, Bihor, Arad, Ialomița, Tulcea și Bistrița — unde, în aceste zile, trebuie întreprinse acțiuni susținute pentru terminarea recoltării. Rămîneri mai mari în urmă se înregistrează la sfecla de zahăr, care s-a recoltat în proporție de numai 86 la sută, pe lista „codașilor” înscriindu-se județele Dolj, Iași, Timiș, Buzău, Olt. În mod deosebit trebuie să se acționeze pentru transportul de pe cîmp al sfelei recoltate — circa 300 000 tone — cele mai mari cantități existînd în județele Botoșani, Mureș, Suceava, Bihor, Arad, Neamț, Timiș și Iași. Ținînd seama de astfel de situații, ca și de faptul că oricînd vremea se poate înrăutăți, **este absolut necesar ca mijloacele de transport, de orice natură, să fie utilizate cu maximum de randament pentru ca recolta de porumb, sfecla de zahăr etc. să fie pusă, în cel mai scurt timp, la adăpost.**

Producătorii de sămînță de sfeclă de zahăr, îndeosebi cei din județele Brașov, Covasna, Harghita, Neamț și Bacău, trebuie să urgiteze recoltarea și **insilozarea butașilor**. Orice zi de întîrziere poate duce la pierderea butașilor, punînd în pericol realizarea semînțelor.

O acțiune urgentă și caracteristică perioadei în care ne aflăm este și **treieratul orezului**, lucrare destul de întîrziată în județele Arad, Brăila, Prahova și Dolj.

Paralel cu preocuparea pentru încheierea acestor acțiuni, organele agricole și lucrătorii fiecărei unități în parte sînt datori să treacă cu toate forțele la executarea unei lucrări cu maximă influență asupra recoltei culturilor de primăvară: **arăturile de toamnă**. Așa cum s-a precizat la teleconferința din această săptămîină a M.A.S., ritmul de pînă acum și realizările — 35% — au fost reduse, față de posibilități. Luna noiembrie trebuie să devină, în această privință, o lună de „vîrf”. Pentru ca ogoarele să fie terminate pînă la 28 XI, s-a dat indicația ca activitatea să se desfășoare pe baza unor **grafice zilnice de lucru**, care trebuie întocmite în fiecare I.M.A., în fiecare secție și pe fiecare tractor.

În funcție de suprafața care mai e de arat, de numărul tractoarelor, de norma pe tractor, aceste grafice trebuie să cuprindă viteza zilnică de lucru și numărul de zile necesare pentru terminarea acțiunii. Se va acorda prioritate lucrărilor din orezării și terenurilor destinate culturii legumelor.

Urmărirea îndeplinirii obiectivelor precizate în aceste grafice și a calității lucrărilor constituie principalele îndatoriri din aceste zile ale specialiștilor, ale conducătorilor fiecărei unități, ale organelor agricole județene.

(Citiți în pag. a 4-a recomandările I.C.C.P.T. — Fundulea privind calitatea arăturilor de toamnă)

Ferme producătoare de semînțe

(Urmare din pag. 1)

ficat, acțiune întreprinsă tot în colaborare cu direcțiile agricole județene.

În acest scop s-a făcut o minuțioasă inventariere a bazei tehnico-materiale de care dispun unitățile la care se organizează ferme pentru producerea de semînțe și, în raport cu situația existentă, s-a stabilit nivelul lor de dotare, în continuare. S-a prevăzut, astfel necesarul de îngrășăminte chimice, erbicide și insectofungicide, precum și mașinile și utilajele de care au nevoie fermele pentru desfășurarea procesului de producție în condiții optime. În același timp s-au luat măsuri pentru aprovizionarea cu materialele necesare a întreprinderilor Agrosen care preiau semînțele produse de aceste ferme.

Un capitol important al activității de organizare a fermelor îl constituie **stabilirea profilului lor**. Acest lucru trebuie să se realizeze în strînsă colaborare cu direcțiile agricole județene și cu conducerea fiecărei cooperative în parte. Se organizează, astfel, ferme avînd ca specific producerea de semînțe de cereale, plante tehnice și furajere și, separat, ferme specializate în producerea semînțelor de legume. Acolo unde condițiile locale nu permit o specializare strictă — dar existența fermelor se dovedește o necesitate și este eficientă — se organizează ferme cu profil mixt.

Paralel cu această acțiune se stabilește și **structura culturilor** pe ferme, ținîndu-se seama de specificul fiecăreia și de sarcinile de producție stabilite prin planul de 1971. Un obiectiv important care trebuie urmărit este ca numărul culturilor să fie oît mai restrîns, tocmai pentru a permite fermelor să se specializeze în producerea semînțelor respective. Bineînțeles, un element de prim ordin de care este nevoie să se țină seama la stabilirea structurii culturilor îl constituie, numărul de brațe de muncă existente în cooperativele agricole în cadrul cărora s-au stabilit fermele pentru producerea de semînțe.

Această complexă activitate, de mare răspundere și ale cărei efecte vor condiționa, în bună măsură, soarta viitoarelor producții, presupune eforturi susținute din partea personalului întreprinderilor județene Agrosen. Într-o serie de județe, în care problema se află în atenția direcțiilor agricole, munca se desfășoară cu rezultate bune, întreprinderile de aprovizionare cu semînțe și material săditor, anghrenate în această acțiune, reușind să-și îndeplinească obligațiile ce le revin. Așa se petrec lucrurile în județele Ilfov, Timiș, Arad, Teleorman, Olt etc. Rezultate încă nesatisfăcătoare se obțin, însă, în județul Constanța, unde lucrările sînt întîrziate. Această situație se datorește faptului că direcția agricolă județeană nu și-a concretizat încă punctul de vedere asupra problemei și, ca urmare, nu s-a ajuns la identifica-

rea și organizarea unui număr suficient de ferme pentru producerea de semînțe.

În județele unde importanța acțiunii a fost înțeleasă, în cooperativele agricole unde s-a stabilit organizarea de ferme specializate s-a întreprins și prima acțiune concretă: **amplasarea și însămînțarea loturilor** pentru producerea semînțelor de grîu și orz de toamnă. Semînțele necesare acestor loturi, au fost puse la timp la dispoziția fermelor, prin întreprinderile Agrosen, urmîrindu-se, totodată, calitatea însămînțărilor.

O altă acțiune întreprinsă în această toamnă a fost plantarea, în fermele semincere legumicole, a unor importante suprafețe cu butași de ceapă pentru producerea de sămînță în 1971. Pozitiv este faptul că acestor culturi le-au fost rezervate terenurile cele mai corespunzătoare — mai ridicate și bine pregătite — plantarea efectuîndu-se după scheme care permit executarea lucrărilor cu mijloace mecanice. Este necesară, de acum înainte, o supraveghere atentă a tuturor loturilor create, urmîrindu-se executarea la timp a lucrărilor determinante ale unor producții superioare.

Aceste acțiuni constituie însă numai un început. Organizarea fermelor specializate pentru producerea de semînțe trebuie să intre în faza de definitivare. În acest scop, specialiștii din întreprinderea centrală Agrosen și-au întocmit un program de lucru amănunțit, desfășurînd o activitate concretă de îndrumare, direct la județe și în unități, în vederea soluționării tuturor problemelor care se mai ridică. **De încheierea, în cel mai scurt timp, a acțiunilor organizatorice depinde posibilitatea aplicării măsurilor tehnice specifice producerii de semînțe la culturile de primăvară.**

Succesul realizării acestui program este condiționat, de capacitatea organizatorică și tehnică a specialiștilor cărora li se încredințează conducerea fermelor. Ei vor fi, de aceea, aleși dintre oameni care au dovedit, prin rezultatele obținute, că posedă, în cel mai înalt grad, cunoștințele și experiența necesară. Faptul că în această lună se va efectua școlarizarea inginerilor șefi din fermele semincere, pe centre organizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, constituie o garanție a rezultatelor ce se vor obține. Aici, ei își vor însuși tehnologiile moderne de producere a semînțelor, și materialului săditor, tehnologii pentru aplicarea cărora va trebui să se asigure toate condițiile materiale necesare.

Nu va trebui să se uite însă că, pînă la însușirea și generalizarea acestui amplu program de producere a semînțelor în ferme specializate, la o serie de culturi — grîu, orz, cartofi, trifoliene — este necesar să se mențină 1—2 ani sistemul organizării de loturi semincere proprii, pentru asigurarea necesarului fiecărei unități. Acestor loturi li se va acorda o atenție deosebită pentru a se evita neajunsurile semnalate în anii trecuți.

Paralel cu activitatea pe care o depun, în vederea organizării fermelor semincere specializate, întreprinderile pentru aprovizionarea cu semînțe și material săditor trebuie să se preocupe îndeaproape de asigurarea condițiilor materiale necesare valorificării superioare a producției contractate. În acest sens trebuie organizate noi centre de condiționare și mărită capacitatea celor existente pentru ca producția de sămînță ce se va obține pe loturile semincere să poată fi pregătită la timp și în cele mai bune condiții. De asemenea, trebuie să existe o preocupare permanentă pentru identificarea și construirea de noi spații de depozitare care să permită fiecărei întreprinderi o conservare corespunzătoare a semînțelor.

Obținerea producției de semînțe în unități mari, profilate, conduse de specialiști, va duce la o îmbunătățire substanțială a calității materialului semincere, ceea ce va determina o creștere a producției agricole, vegetale și animale, element hotărîtor la sporirea aportului agriculturii cooperatiste, la dezvoltarea întregii economii. Această acțiune va contribui în mare măsură la îndeplinirea cu succes a vastului program de dezvoltare a agriculturii socialiste, elaborat de cel de-al X-lea Congres al partidului.

Pentru transportul sfelei de zahăr la bazele de recepție, cooperatorii din TELIN, județul Brașov, au mobilizat toate mijloacele disponibile
Foto: I. BRAGHEȘ

Arătura de toamnă — mijloc eficient de sporire a producției

ATENȚIE LA STABILIREA ADÎNCIMII!

In condițiile specifice țării noastre, arătura de toamnă contribuie în mod evident asupra sporirii producției medii la toate culturile care se seamănă primăvara. Efectul pozitiv al arăturilor de toamnă asupra producției anului următor este cu atât mai mare cu cât este mai redusă cantitatea de apă care rezultă din precipitațiile căzute în perioada de vegetație a culturilor semănate primăvara.

Sînt foarte concludente, în acest sens, rezultatele experimentale obținute în anul 1959 la cultura porumbului: pe terenuri arate normal, producția a fost de 4 500 kg de boabe la hectar; pe terenurile arate primăvara timpuriu, în primele zile cînd a fost posibil să se intre pe teren după topirea zăpezii, producția a fost de numai 1 500 kg de boabe la hectar, iar în cazul cînd arătura s-a făcut numai cu o zi înainte de semănat, așa cum se practica în trecut de către cei mai mulți cultivatori, producția a scăzut la 500 kg de boabe la hectar!

Acest exemplu concret poate fi considerat ca ilustrînd o situație medie, întrucît nu au fost puține cazurile cînd, pe terenuri arate bine din toamnă, cu respectarea tuturor elementelor prevăzute de tehnologia culturii s-au obținut producții de porumb mult mai mari decît cele arătate mai sus. De asemenea, nu au fost rare cazurile cînd porumbul semănat în arătura de primăvară, s-a compromis total.

Arătura de toamnă are o influență similară celei arătate la cultura porumbului asupra tuturor speciilor care se seamănă primăvara, importanța efectuării ei neputînd fi contestată în nici una din zonele naturale ale țării. De aceea, ritmul în care se efectuează arăturile în aceste puține zile bune de lucru în cîmp, este cu totul nesatisfăcător.

Dacă în ceea ce privește efectul pozitiv al arăturilor de toamnă nu există deosebiri de păreri, el fiind în unanimitate recunoscut, adîncimea de executare a acestor lucrări este mult discutată, uneori trăgîndu-se concluzii cu efect economic dăunător. Problema adîncimii arăturii în funcție de tipul de sol și planta cultivată a preocupat îndeaproape cercetarea agricolă atât pe plan mondial, cît și național. Adoptarea mecanică și fără suficient discernămint a concepțiilor străine a dus uneori la răspîndirea ideii arăturilor adînci, neînțîndu-se seama de condițiile concrete, specifice ale țării noastre.

Ing. T. MUREȘAN

directorul Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice — Fundulea

S-a considerat mult timp și se mai consideră și astăzi de către unii specialiști, că tipul genetic de sol este factorul hotărîtor în stabilirea adîncimii arăturii și că între diferitele tipuri de sol există diferențe mari din acest punct de vedere. Astăzi sîntem însă în posesia unui mare volum de date experimentale și cunoștințe căpătate în procesul de producție, din care se pot trage cel puțin trei concluzii generale și anume că între diferitele tipuri „normale” de sol nu sînt practic diferențe în ce privește adîncimea optimă de arat (privită bineînțeles și sub aspectul economicității), că pe majoritatea solurilor adîncimea optimă nu depășește 25 cm și că nu atât adîncimea, cît epoca și calitatea arăturii sînt importante în obținerea unor producții agricole ridicate. Excepție de la această regulă fac solurile mai grele, cu exces de apă, slab aerate, sărăturile etc.

Pe cernoziomurile din sudul și estul țării, experiențele efectuate la diferite plante au scos în evidență ineficacitatea economică a arăturilor mai adînci de 25 cm. Experiențele efectuate la Stațiunea experimentală Dobrogea, în ultimele 3—4 decenii, au dus la concluzia că este mai importantă epoca la care se execută arătura și calitatea ei decît adîncimea. La arături mai adînci de 25 cm nu s-au obținut sporuri semnificative de recoltă la porumb, floarea-soarelui, sorg, fasole și in. La Stațiunea experimentală Mărculești din Cîmpia Bărăganului, experiențele efectuate înainte de război, cît și cele mai recente au dovedit, de asemenea, că arăturile adînci nu aduc sporuri economice de recoltă. În această zonă se recomandă ca pentru porumb să se facă arătura de 20 cm și numai pe terenurile slab culturalizate adîncimea poate fi mărită pînă la 25 cm. La concluzii asemănătoare au ajuns și specialiștii de la I.A.S. Dragalina, care susțin că epoca și calitatea arăturii sînt mai importante decît adîncimea.

Pe cernoziomul castaniu de la Siliștaru-Brăila, îngrășămintele au anihilat efectele arăturii adînci. Nici la Stațiunea experimentală Caracal, situată pe soluri mai grele, luto-argiloase, arăturile mai mari de 20 cm nu au sporit recoltele, ci doar cheltuielile.

Pe cernoziomurile din Moldova, adîncimea arăturilor de toamnă trebuie să fie de 20—25 cm pentru porumb, sîcîlă de zahăr și cartof.

Pe cernoziomurile din Cîmpia Transilvaniei, recomandările sînt asemănătoare în sensul că, pentru porumb, cea mai bună arătura este cea de 20—25 cm adîncime, iar pentru cartof — pînă la 30 cm.

Pe solurile brun roșcate de pădure de la Moara Domnească și Săftica, arăturile mai adînci de 20 cm nu au fost eficiente. Excepție fac depresiunile din această zonă, care trebuie fertilizate cu gunoi de grajd și lucrare mai adînc.

Pe solurile brune-cernoziomice de la Secuieni — Roman, arăturile mai adînci de 20 cm efectuate la porumb, mazăre, sîcîlă de zahăr, cartof, nu au adus sporuri suplimentare de recoltă. Nici pe solurile brune din Cîmpia Transilvaniei (Huedin) Bod-Brașov, Cîmpia Turzii, arăturile mai adînci de 20 cm nu au sporit recoltele decît la cartof și sîcîlă de zahăr.

Experiențele efectuate pe podzoluri (la Livada, Satu Mare și Albota Argeș) au scos de asemenea în evidență ineficacitatea adîncimii arăturii peste 20 cm. În aceste zone se pune însă problema înălțurării apei de bălțire prin arături la cormană și afinări profunde cu scormonitorul.

Arăturile adînci la 25—35 cm s-au dovedit însă eficiente pe solurile grele, de tipul lăcoviștilor din Banat, unde s-au obținut sporuri semnificative de

recoltă în comparație cu arăturile mai în față, la 18—20 cm. Pe aceste soluri se recomandă ca odată la 4—5 ani, vara să se are mai adînc, îndeosebi pentru plantele prașitoare. Rezultate favorabile cu arături adînci s-au obținut și pe terenurile salinizate; pe aceste soluri sînt foarte importante lucrările de ameliorare a solului: desecarea pentru evacuarea apelor de bălțire, drenaj pentru coborîrea nivelului apelor freactice, spălările pentru îndepărtarea sărurilor în exces, corectarea reacției prin amendamente.

Pe terenurile supuse eroziunii, adîncirea arăturii peste 20 cm este de asemenea puțin eficace, mai ales cînd se iau măsuri de combatere a scurgerilor de apă la suprafață. Rezultate ceva mai bune prin lucrări adînci se obțin, pe aceste soluri, la porumb.

În condiții de irigare s-au constatat unele sporuri de producție prin efectuarea unor arături mai adînci și anume: floarea-soarelui suportă arături mai în față, în timp ce porumbul solicită o lucrare mai adîncă, la circa 25 cm, iar lucerna la 25—35 cm. În cadrul asolamentului trebuie arat în fiecare an în funcție de cultura respectivă, evitîndu-se hardpanul, fenomen mai accentuat în culturile irigate. În condiții de irigare afinarea realizată prin arătura adîncă este temporară, de scurtă durată, în schimb structura naturală a solului poate fi mai ușor deteriorată.

Arăturile de toamnă deci nu pot fi executate în mod întîmplător. Rolul specialistului este de o foarte mare însemnătate, acesta fiind obligat să analizeze complexitatea elementelor care trebuie să stea la baza precizării adîncimii de mobilizare a solului în fiecare țară și să controleze calitatea lucrării.

Cunoscînd efectul arăturilor de toamnă asupra sporirii producției, prin mărirea capacității de înmagazinare a apei, combaterea buruienilor, îmbunătățirea stării fizice a solului, asigurarea unor bune condiții pentru pregătirea unui bun pat germinativ în primăvara următoare, posibilitatea conservării apei în sol prin lucrări superficiale în primăvara următoare înainte de semănat etc. se impune intensificarea lucrărilor pentru terminarea arăturilor de toamnă într-un timp cît mai scurt și în condiții calitative superioare.

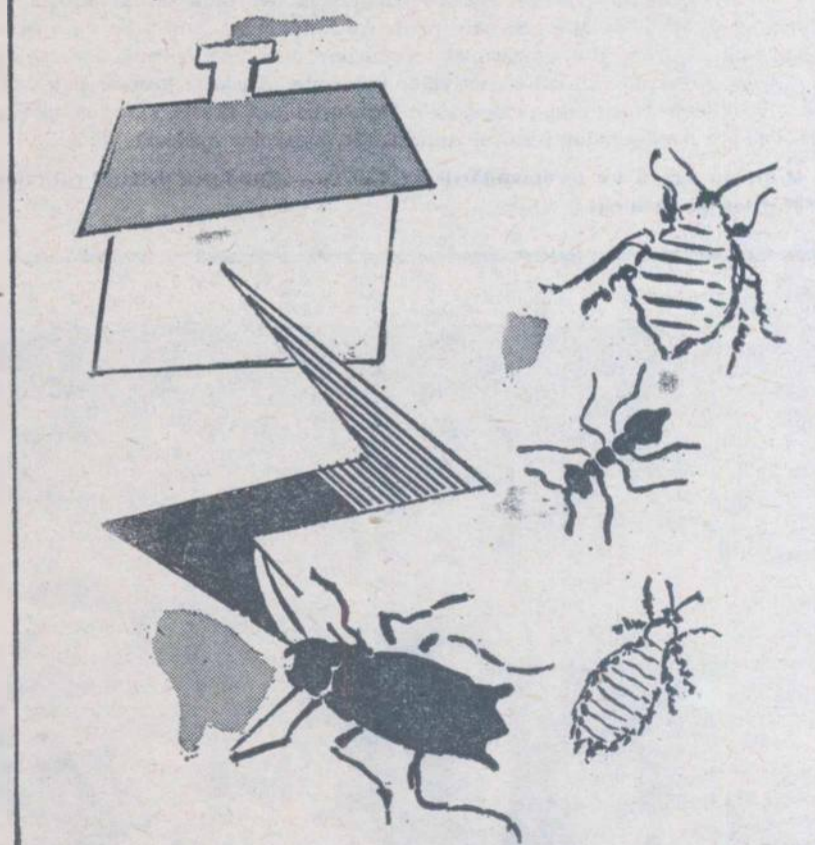
Tractoriștii secției a 5-a a I.M.A. Comișani execută, la C.A.P. Cățunu, județul Dimbovița, arături de toamnă. Președintele, Gheorghe Petrescu și Florin Pethu, inginerul șef al cooperativei par a fi mulțumiți de calitatea lucrării.

Foto : C. DUMITRU

UZINA CHIMICĂ „SINTEZA” ORADEA

Str. Chimiei nr. 3—7
PRODUCE ȘI LIVREAZĂ

CIMEXAN

CIMEXAN se întrebunțează pentru distrugerea radicală a insectelor parazite din locuințe și localuri publice, în combaterea ploșnițelor, păduchilor, puricilor și muștelor.

Instrucțiuni de folosință, la Uzina Chimică
SINTEZA-Oradea, str. Chimiei nr. 3—7.

PRODUS „SINTEZA” ORADEA

KEB

În pomicultură

PROCEDURE MODERNE ÎN LUCRĂRILE DE AMELIORARE

Studiul fenomenelor vieții la nivel celular a cunoscut un deosebit avânt în ultimele decenii ale secolului nostru, datorită îndeosebi descoperirilor din domeniul științelor fizice și chimice. Fizica nucleară pune azi la îndemina biologilor noi metode moderne de cercetare, ceea ce permite înregistrarea unor însemnate progrese în cunoașterea problemelor fundamentale ale vieții. Așa de exemplu, cunoașterea efectului biologic al radiațiilor, poate duce la lămurirea unor procese fiziologice și biochimice cu aplicații practice cum sînt: crearea de soiuri noi, calitativ superioare celor existente la ora actuală în producție, sporirea rezistenței la boli și dăunători, la ger și viroze.

În domeniul radiobiologiei, pînă acum 4 decenii, majoritatea cercetărilor se efectuau în special asupra animalelor și plantelor unicelulare. După anul 1950, cercetările au fost dirijate și asupra plantelor din cultura anuală și a speciilor pomicole. Dacă rezultatele obținute în cultura plantelor anuale sînt mai evidente față de cele obținute la pomi, lucrul se datorește faptului că aceștia din urmă au o dezvoltare ontogenetică foarte îndelungată. Pentru a lămurii cele de mai sus este suficient un singur exemplu: dacă în cazul plantelor de cultură anuală (grâu, orz, secară, porumb etc) într-un an, în sere, se pot obține două generații, la speciile pomicole pentru o singură generație sînt necesari minimum 5—7 ani și uneori chiar mai mult. De aceea, una din preocupările actuale este îndreptată spre găsirea unor metode de selecție a elitelor încă din primii ani de viață a plantelor pomicole.

Pentru realizarea diferitelor obiective propuse în pomicultură, cele mai utilizate surse de iradiere sînt radiațiile X, gamma, beta și neutronii termici, precum și o serie de agenți chimici dintre care o eficacitate mai mare prezintă colchicina.

Folosirea cu succes a radiațiilor ionizante la pomi, ca și la celelalte plante, presupune o cunoaștere profundă a surselor de radiații, eficacitatea fiecăreia, efectele favorabile sau nocive pe care le pot produce în organismele supuse iradierii, precum și alți factori fără de care nu se poate explica rezultatul muncii depuse. În acest sens, eforturile cele mai mari sînt consacrate determinării dozelor de iradiere potrivite pentru diferitele stadii de dezvoltare a plantelor și stabilirii unor procedee eficiente de triere, prin care să se identifice și să se măsoare efectele iradierii.

Cercetările arată că efectele iradierii sînt maxime cînd se aplică asupra semințelor în diferite stadii de postmaturare, asupra ramurilor și mugurilor, a ovarului și polenului, cît și asupra plantelor în fazele incipiente de dezvoltare. Astfel, aplicarea radiațiilor asupra fructelor — metodă utilizată în Canada și U.R.S.S. — a dus la schimbarea colorației și calității fructelor. În Iugoslavia, studiindu-se efectul diferitelor doze de radiații gamma asupra germinării semințelor de măr (Delicios auriu, Starking delicios, Ionathan) și a structurii morfologice a acestora, s-a constatat o serie de efecte pozitive: semințele au căpătat putere de germinare mai mare, tulpinile au prezentat unele modificări, s-a mărit numărul de frunze, iar sistemul radicular s-a dezvoltat mai puternic.

În Italia, S.U.A., Franța s-a încercat, cu rezultate favorabile, utilizarea radiațiilor în combaterea micozelor care atacă fructele în timpul depozitării. De asemenea, rezultate satisfăcătoare s-au obținut în combaterea pe cale biologică a dăunătorilor unora din speciile pomicole. Astfel, la o serie de dăunători — ca Eudemis, Carpocapsa, Ceratitis capitata — iradiindu-se masculii care au fost apoi puși în libertate pentru populare, s-a determinat o regresie a speciei respective. O aplicație importantă este și aceea a utilizării „bombelor” de 60 Co pentru a atenua acțiunea unor substanțe pectice în cursul preparării sucului de mere. Supunînd lichidele la radiații gamma, sînt suficiente doar câteva minute pentru a obține rezultate satisfăcătoare față de minimum 3 ore, pentru fiecare bazin, în cazul folosirii enzimelor. Această metodă oferă avantajul producerii sucului de mere fără întrerupere. Iradierea este inofensivă și nu există nici o urmă de radioactivitate în sucurile tratate. Dacă doza este bine calculată, nu afectează cu nimic aroma sucului, ci dimpotrivă o îmbunătățește diminuînd viscozitatea.

La noi în țară, cercetările privind folosirea radionuclizilor în agricultură a luat o mai amplă dezvoltare în ultimii 15 ani. Primele încercări în pomicultură, efectuate de T. Bordeianu și Gh. Anghel, au constatat în radiostimularea semințelor de pomi fructiferi cu ajutorul soluțiilor de $\text{Na H}_2^{32} \text{PO}_4$. S-a observat efectul stimulator asupra germinării semințelor de măr din soiul Tare de Ghinda și Ionathan.

Abia după 1960, un grup de cercetători, sub conducerea tov. dr. V. Cociu, au început să dezvolte cercetările în câmpul acțiunii agenților mutageni și al influenței lor asupra viabilității polenului și a descendențelor hibride de pomi, căpșuni și arbuști fructiferi. Rezultatele sînt promițătoare.

Ca în orice domeniu nou de cercetare și în acest caz, scopul principal este de a stabili dozele de iradiere pentru natura radiațiilor folosite, precum și a stadiilor de dezvoltare ontogenetică în care aplicarea iradierii poate da rezultate pozitive. În această direcție, pe baza datelor obținute în ultimii ani la Centrul experimental Băneasa, la stațiunile experimentale Cluj și Bistrița și la Institutul de cercetări pentru pomicultură, s-a dedus că dozele cele mai favorabile provocării de modificări teratologice la prun — indiferent dacă se tratează semințe sau ramuri altoi — sînt de cîteva mii de roentgeni, în funcție și de momentul iradierii. De asemenea, la semințe s-a observat că atunci cînd crește conținutul în apă, respectiv procesul de stratificare este mai avansat, cresc și dozele ce trebuie aplicate.

La specia păr, puiții tratați cu radiații X în faza cotiledonală, prezintă, față de martor, creșteri cu cca 50% mai mari. Foarte interesantă este observația făcută asupra polenului de măr (la soiurile Parmen auriu și Ionathan) tratat cu radiații X și gamma, în doze de cîteva sute de roentgeni. În acest caz, s-a constatat o creștere a viabilității polenului pînă la o anumită doză, durata de germinare fiind mult mai mică față de martor.

Cu toate aceste rezultate parțiale, se poate afirma că utilizarea radiațiilor nucleare în domeniul ameliorării speciilor pomicole se află la primii ei pași. Continuarea cercetărilor în acest domeniu ne va duce sigur la obținerea de soiuri noi, la ameliorarea soiurilor autohtone și străine introduse în țară. Pentru aceasta este absolut necesară o strînsă legătură între munca de laborator și cea de teren, între specialiștii din pomicultură și cei care lucrează în fizica nucleară. Această legătură va permite ca, în scurt timp, să se elucideze aspectele legate nu numai de metodica de lucru, ci și de eficiența diferitelor surse de radiații, iar în ultimă instanță să se obțină rezultate practice concrete, care să ducă la lărgirea sortimentului, sporirea calității, mărirea producției și, implicit, la obținerea de venituri mari.

Ing. R. ROMAN

Institutul de cercetări pentru pomicultură Mărdăcineni-Pitești

NOUTĂȚI

În domeniul maselor plastice

De la banala pungă la pereții unei sere, de la suporturile de ouă la piesele de mașini agricole, masele plastice și-au găsit în ultimii ani o tot mai largă întrebuintare în agricultură. Ba chiar, în anumite domenii, au revoluționat o întreagă tehnologie. Să nu uităm că producerea în cîmp a tomatelor extra-timpurii a devenit și este posibilă numai datorită existenței foliei de polietilenă. De îndată însă ce „noul” a devenit obișnuit, de îndată ce masele plastice, sub diferitele lor înfățișări, au devenit indispensabile activității agricole, pretențiile față de diversele lor însușiri au crescut. Solicitățile au avut ecou. Industria noastră chimică, în plină dezvoltare va pune în curînd la dispoziția agriculturii produse din mase plastice capabile să satisfacă multiple exigențe. Iată ce am aflat în această privință de la tovarășul ing. Jean FORST, șeful serviciului de producție de mase plastice din Centrala industrială de anvelope și mase plastice.

IN SFIRȘIT, MAI LATE... Greutățile întâmpinate la acoperirea solarilor, din cauză că foliile de polietilenă fabricate pînă acum nu depășeau 1,50—1,80 m lățime, iau sfîrșit. Recent s-a dat în funcție o instalație capabilă să producă folii de polietilenă cu lățimi pînă la 5 m. Capacitatea actuală, de 1 000 tone/an, se va mări, în perspectivă, de cîteva ori.

...ȘI MAI REZISTENTE. Nu o dată posesorii de solarii s-au plîns de slaba rezistență a foliei de polietilenă, a cărei utilizare este rareori posibilă mai mult decît un an. Pentru a răspunde repetatelor cerințe făcute în acest sens, chimiștii, și nu numai ei, acționează în două direcții. Pe de o parte, se urmărește mărirea rezistenței mecanice. Cercetările întreprinse în acest scop, împreună cu Institutul de industrie ușoară de Iași, vor duce la realizarea de folii de polietilenă întărite cu o rețea textilă, cu ochiuri mari. O astfel de folie va avea o durată de întrebuintare de cel puțin două ori mai mare ca cea actuală.

În același timp, în colaborare cu Combinatul petrochimic Pitești, se lucrează la precizarea unei metode prin care, adăugîndu-se antioxidanți și alte substanțe, să se confere foliei de polietilenă rezistență la acțiunea razelor ultraviolete. Se apreciază că se va atinge o dublare a rezistenței actuale.

IN LOC DE MULCI. Folia de polietilenă neagră destinată mulcirii solului a ieșit din faza de deziderat. Primele cantități — circa 10 tone au și fost livrate agriculturii și producția este în creștere.

FOLII ȘI PLACI ARMATE. Industria chimică va livra în cursul viitorului cincinal cîteva mii de tone de folii armate din polietilenă și o cantitate importantă de folii armate din P.V.C. Ele vor servi ca prelate pentru acoperirea diferitelor produse sau mașini agricole. Va începe, de asemenea, producerea de plăci din poliesteri, armate cu fibră de sticlă, destinate construcției de sere.

NOI TIPURI DE AMBALAJE. Progresele ce se înregistrează în acest domeniu merită să fie semnalate. Astfel, pe lângă tipurile de ambalaje cunoscute pînă acum, se pregătesc matrițe cu noi forme de navete pentru fructe și legume. Printre acestea se află în studiu un tip de navetă „pierzută” (nerecuperabilă), foarte ușoară, care urmează să înlocuiască lădițele de lemn la transportul fructelor. Recent s-a dat în funcție o instalație pentru produse vacuumate din polistiren, pentru coșulețe și alveole destinate ambalării fructelor.

În același timp, împreună cu Fabrica de mase plastice din Iași și cu I.C.P.L.F., se întreprind cercetări pentru realizarea foliei de polietilenă retractibile care, trecută prin instalații speciale, aderă la suprafața produsului ambalat. Asemenea folii sînt destinate ambalării prin vacuum a fructelor și legumelor proaspete care devin mai rezistente la transport și își mențin calitățile un timp mai îndelungat.

Ing. Sonia DIRADURIAN

CARBIDEZ

**UN NOU
PRODUS**

Se aplică în pomicultură, în legumicultură, în culturile de bumbac, de tutun, de sfeclă de zahăr și în silvicultură, pentru combaterea insectelor rozătoare și sugătoare, împotriva păduchilor țepoși și a acarienilor fitofagi. Are aplicații în zootehnie, în combaterea endoectoparaziților vitelor și ai păsărilor de curte.

Comenzile pe anul 1971 se primesc la **UZINA „SINTEZA” — ORADEA,** str. Chimiei 3—7.

La Institutul de cercetări pentru creșterea taurinelor — Corbeanca, județul Ilfov, cantități masive de furaje au fost insilozate la suprafață și izolate cu folii de polietilena.

Sectorul zootehnic al cooperativei agricole din Săcele, județul Brașov, a cunoscut în ultimii ani o dezvoltare rapidă și multilaterală. Cu un efectiv de aproape 8000 de ovine, fără a mai socoti și celelalte specii, ca pondere, unitatea se situează pe primul loc din județul Brașov în această ramură.

„Am pornit de la numai 20 de vaci și 100 de oi — spunea unul dintre cooperatorii de aici. Cu numai 6-7 ani în urmă, în locul unde se găsesc cele două moderne complexe zootehnice nu era nici urmă de construcție. Tot ceea ce am dobândit până acum reprezintă rezultatul unei munci perseverente, dar și al dirzeniei cu care am învins o serie de greutăți”.

Apreciind eforturile susținute, depuse de consiliul de conducere, de întreaga masă de cooperatori — sprijiniți de specialiști — pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite în Programul național de dezvoltare a zootehniei, activitatea desfășurată în sectorul ovin, unde toți indicatorii de plan au fost îndepliniți și chiar depășiți, se evidențiază în mod cu totul deosebit. Să dăm deci cuvântul cifrelor.

Față de 4110 miei planificați pentru acest an, s-au obținut 4582, la un număr mare de oi înregistrându-se fătări duble. Au fost depășite și producțiile planificate de lapte și lână. Față de 32375 kg telemea contractată cu statul s-au livrat 38939 kg, iar la lână față de 13250 kg, s-au livrat 14056 kg. Ca urmare, veniturile bănești realizate până acum din acest sector depășesc 2,6 milioane lei.

La obținerea unor astfel de rezultate, fără a neglija condițiile naturale favorabile — pășunea montană se întinde pe câteva sute de hectare — o

Din experiența crescătorilor de oi de la C.A.P. Săcele

Peste 2,6 milioane lei venituri

contribuție substanțială și-a adus aplicarea unor măsuri tehnico-organizatorice bine gândite. În primul rând, în sectorul ovin au fost repartizați oameni care cunosc și îndrăgesc această meserie. Ioan Voinescu, Victor Puiu, Eugen Puiu, Gheorghe Urezu, Ion Csiki, Ștefan Kaplar, Vasile Poenaru, Ion Gonțea, Gheorghe Comărniceanu, Ion Arieșan și mulți alți cooperatori au o activitate nenătreruptă de 10 și chiar 20 de ani în ramura creșterii oilor. Pe linia organizării muncii, consiliul de conducere al cooperativei a hotărât fragmentarea turmei în cîrduri a câte 500-600 de oi, numind câte un șef de cîrd dintre cei mai experimentați oameni, ajutat de alți 3-4 ciobani. Fiecărui cîrd i s-a repartizat o suprafață de pășune bine delimitată. Pe aproape întreaga suprafață de pășune s-au făcut lucrări de îmbunătățire și întreținere. În cadrul întrecerii organizate între ciobani există și un punct care prevede ca, paralel cu îngrijirea oilor, să se execute și un volum cât mai mare de lucrări de întreținere pe pașiști. Așa s-a reușit ca numai în vara acestui an, ciobanii să execute fără nici un alt

ajutor lucrări de curățire pe mai bine de 200 hectare, efectuându-se în același timp și fertilizarea prin țîrlire. Întreținerea organizată între ciobani este bine susținută; șefii de cîrd fruntași, împreună cu oamenii care-i ajută sînt evidențiați atât în adunările care se țin în cadrul fermei zootehnice, cât și în adunările generale ale cooperativei. Pentru depășiri de plan se acordă stimulente materiale. Cointeresați și de faptul că valoarea unei norme convenționale la Săcele n-a coborît în ultimii ani sub 35 lei, îngrijitorii de oi fac tot posibilul pentru a obține rezultate cât mai bune în muncă. Oile sînt bine îngrijite, ferite de pășunile mlăștinoase și deci de pericolul infectării cu boli parazitare. Iarna, cînd gerul și viscolul se dezlănțuie cu furie, oile sînt adăpostite în saivane, tainurile sînt administrate la ore fixe din zi, fără a se face risipă, respectîndu-se rațiile stabilite. În prezent, toate cîrdurile au fost retrase din munți și pășunează în jurul complexelor zootehnice, pe terenurile eliberate de culturile de toamnă. Și aici, pînă pe la jumătatea lunii decembrie, cînd vor fi introduse în saivane,

li se amenajează adăposturi simple din baloți de paie pentru a fi ferite de vînturi și zăpezi.

„De la bun început trebuie să recunoaștem — spunea inginerul Gheorghe Ionescu, șeful fermei zootehnice — că mai avem încă multe resurse care așteaptă să fie puse în valoare. În afară de cele aproape 8000 de oi ale cooperativei, în această vară am mai gospodărit la pășune încă 5000 de oi ale cooperativelor și altor cetățeni din Săcele. Prin urmare avem posibilitatea să mărim simțitor numărul de ovine proprietate obștească. Această posibilitate crește și mai mult dacă organele județene vor repartiza mai puțină suprafață de pășune din hotarul orașului Săcele altor unități agricole vecine. Acum ne pregătim să organizăm sectorul ovin într-o fermă de selecție pentru a furniza exemplare valoroase de oi țigăi și altor unități. Vom avea astfel posibilitatea să evidențiem și mai mult hărnicia și priceperea vestiților crescători de oi din Săcele.”

Cu un fapt însă nu ne putem împăca. În munții noștri s-au înmulțit exagerat de mult urșii care ne-au provocat mari pagube. Este suficient să arătăm că numai într-o săptămînă ne-au omorît 44 de oi. Au început să atace și pe oameni, doi ciobani fiind internați în spital cu traumatisme grave. Aducem și pe această cale faptele enunțate la cunoștința forurilor de vinătoare, solicitînd măsuri corespunzătoare”.

Într-adevăr, la Săcele sînt posibilități largi pentru dezvoltarea, în continuare, a sectorului ovin. Avem deplina convingere că și în viitor organele agricole județene vor sprijini substanțial cooperativa pentru valorificarea integrală a acestor posibilități.

I. BRAGHEȘ

La I. A. S. Traian

O fermă — model de creștere a vacilor de lapte

Cu un an în urmă, fermei Radomirești din cadrul I.A.S. Traian, județul Bacău, i-a fost repartizat un nucleu de circa 500 vaci de lapte provenite din import. La timpul respectiv, evenimentul a creat colectivului de aici destule emoții, dar și satisfacții. Toate acestea legate de răspunderea mare ce revenea lucrătorilor fermei pentru îngrijirea, furajarea și adăpostirea animalelor, pentru producția și prăsilă ce urmează să se obțină. Acum, după un an de zile, trecem în revistă, împreună cu ing. Chirea GHINEA de la Inspectoratul I.A.S. Bacău, grajd cu grajd, întreaga fermă. Ordinea și curățenia este desăvîrșită.

„Vacile adulte sînt în prezent la a doua gestație — ne informează interlocutorul. Rezultatele primului an sînt cît se poate de edificatoare. Producția medie de lapte obținută de la fiecare vacă furajată depășește 5000 kg, cu un procent de grăsime de 3,9%”.

Intr-adevăr, la prima lactație, s-au obținut zilnic cîte 14-16 kg de lapte de la fiecare vacă furajată și chiar producții-record de 26-27 kg.

Producții lor sînt urmăriți îndeaproape, individual, pentru a se constata modul cum se transmit urmașilor, însușirile părinților. Încă de pe acum, specialiștii au putut trage concluzii în legătură cu puterea mare de asimilare a substanțelor hrănitoare din furaje, concretizată prin sporul de creștere al tineretului care depășește în prezent un kilogram pe zi. Cu materialul crescut aici se va popula și alte ferme din țară.

Am părăsit ferma experimentală din Radomirești cu convingerea că rezultatele bune obținute se datoresc și condițiilor de cazare și furajare a animalelor. Cu efortul corespunzător, asemenea condiții pot fi create în toate fermele specializate în creșterea vacilor de lapte.

S. CONSTANTIN

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

Romagricola

INTREPRINDERE DE STAT PENTRU COMERȚUL EXTERIOR

București — str. Negustori nr. 3.

Tel. 33 78 80 — 14 06 80

EXPORTĂ

- Vinuri îmbuteliate și vărsate
- Miere de albine și alte produse apicole
- Ouă și pastă comestibilă de ouă
- Animale de prăsilă
- Taurine vii pentru carne
- Ovine vii și carcase
- Carne de porc Bacon
- Cabaline
- Semințe de cereale, legume și plante tehnice, semințe de plante forestiere, precum și material săditor vitipomicol.

SPECIALIȘTI DIN AGRICULTURĂ !

Unitățile agricole în care lucrați pot beneficia de prețuri avantajoase și de substanțiale prime de export, livrînd întreprinderii „Romagricola” produse care, prin calitatea și nivelul lor de prezentare, sînt competitive pe piața externă.

Specialiștii ne semnalează

Pesta bovină la porțile Europei

Legăturile tot mai intense între state din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii — caracteristice ultimilor două decenii — au făcut ca, pe lângă intensificarea circulației oamenilor, să se înregistreze și o creștere considerabilă a schimbului de mărfuri. Între acestea, ca urmare a dezvoltării relațiilor comerciale și a creșterii consumului de hrană a populației de pe diferite continente, animalele și produsele de origine animală, dețin o pondere însemnată. Alături de mijloacele tradiționale de circulație, transportul aerian, mai ales în condițiile tehnicii moderne, a deschis noi rute, a scurtat distanțele. Paralel cu marile servicii aduse omenirii, nu este mai puțin adevărat că aceleași mijloace rapide de transport pot deveni căi tot atât de rapide în răspândirea unor boli infecțioase, atât la oameni, cât și la animale. Este suficient să reamintim ravagiile făcute în anii trecuți de gripa asiatică, de pesta porcină africană etc.

Și iată că o altă boală virotică la animale — pesta bovină — își face simțită prezența din ce în ce mai puternic, bintuind într-o serie de țări, ca Siria, Liban, Iran, unde produce pagube enorme. În același timp, pericolul de contaminare este iminent, atât pentru țările învecinate cit și pentru țările europene, printre care și România.

Pentru a contribui la documentarea personalului sanitar-veterinar, a cititorilor noștri, în general, în legătură cu pericolul pe care îl prezintă această boală, cu formele sale de manifestare și cu mijloacele cele mai eficiente de prevenire și combatere, ne-am adresat dr. Traian NEGRUȚIU, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice, directorul I.C.V.B. „Pasteur”, și dr. Gheorghe BIRNAURE, cercetător principal la același institut, care ne-au relatat următoarele :

În vederea limitării difuzării virusului pestos bovin, în prezent, un număr tot mai mare de țări asiatice, africane și chiar europene, aplică măsuri de apărare sub directul patronaj al Oficiului Internațional al Epizootiilor. Astfel, Turcia, — țara direct amenințată datorită poziției sale geografice, având granițe comune cu țări în care bintuie boala — a vaccinat contra pestei bovine, numai în cursul ultimelor luni ale acestui an, peste 15 milioane de animale.

Față de pericolul iminent, reprezentat de răspândirea pestei bovine pe zone largi și evoluția sa în țări cu care în prezent întreținem schimburi economice, considerăm că este necesar să se întreprindă de urgență cele mai adecvate măsuri sanitar-veterinare pen-

tru evitarea introducerii agentului etiologic al bolii pe teritoriul țării noastre. În acest sens, credem că este util ca mai întâi să facem o prezentare succintă a bolii, scoțind în evidență formele cele mai caracteristice de manifestare ale acesteia.

Pesta bovină este o boală virotică, acută, de tip septicemic, a rumegătoarelor mari, foarte contagioasă și caracterizată prin inflamația necrotică a mucoaselor. Virusul pestei bovine, descoperit în anul 1902 de Nicolle și Adel-Bey, și încadrat în familia Mixovirusurilor (Waterson 1962) este înrudit cu virusul maladiei lui Carré și cu virusul rujeolei umane. Este puțin rezistent la putrefacție, distrugându-se în 24 de ore în purină. În adăposturi, în pământ, pe pășune, poate rezista pînă

la 20—30 de ore. În carne se poate păstra pînă la 6 zile, însă în carnea sărată sau congelată rămâne activ luni de zile. Substanțele dezinfectante obișnuite îl distrug repede.

De pesta bovină se îmbolnăvesc taurinele, bivoli, cămilele, zebul, iacul și rumegătoarele sălbatice. Porcul domestic din anumite zone (sud-estul Pacificului, India, China, Indonezia, Filipine) face infecția și, în regiunile respective, joacă un rol deosebit în epizootologia pestei bovine.

Ca sursă de infecție servesc animalele bolnave și cele vindecate, care pot elimina virusul timp de mai multe săptămâni. În ulcerul rumenului, virusul a fost găsit după 116 zile de la îmbolnăvirea animalului. La animalele bolnave, virusul se găsește în singe, organe, secreții și excreții, înainte și în perioada febrilă. La începutul bolii, virusul se elimină cu urina, iar mai târziu cu alte secreții și excreții. Produsele de origine animală pot servi, de asemenea, ca surse de infecție. Este posibilă, deci, atât contaminarea directă, cit și cea indirectă.

Pesta bovină necombătută poate bintui sub formă de epizootii și panzootii pe teritorii întinse; epizootiile evoluează lent, cu o mortalitate pînă la 90—98%.

Infecția se produce pe cale digestivă, nazală, sau conjunctivală și — posibil — prin intermediul artropodelor hematofage. Virusul pătrunde în singe, se înmulțește în endoteliul vaselor și, acționând asupra pereților vasculari, provoacă degenerarea și desquamarea epitelului mucoaselor, urmată de inflamația exudativă, necrotică, cu formare de corozioni și ulcere. Virusul afectează și sistemul nervos central, provocând tulburări neuroase. Poate produce și leziuni cutanate.

Perioada de incubație durează în medie 3—7 zile, cu o durată maximală de 9 și rar de 15 zile. O stare febrilă brusc apărută semnalează începutul bolii, iar după 2—3 zile se observă congestia și edematierea mucoasei bucale, începând eu gingiile și continuând cu fața inter-

nă a buzelor, vâul palatin, buce, limbă, faringe. Pe mucoasa nazală și conjunctivală apar erupții cu mici ridicături galbene-cenușii. În dreptul acestor ridicături, epitelul se necrozează și se formează ulcere neregulate, confluențe, acoperite cu mase necrotice cu aspect cazos. Animalul salivează abundent, exală miros fetid, prezintă jetaj și conjunctivită. În piele apar hemoragii și necroze. Starea generală a animalului este gravă. El devine foarte abătut, nu mănincă, nu rumegă, transpiră, tremură, scrișnește, prezintă tulburări neuroase, pusul și respirația sînt accelerate; la vaci se întrerupe secreția laptelui; apare apoi o diaree fetidă cu singe, cu lambourji de mucoasă necrozată. Animalul slăbește repede și moare după 8—12 zile. La autopsie, pe tot traectul tubului digestiv se găsesc hemoragii, necroze, ulcere acoperite cu fibrină; leziuni grave se observă și pe mucoasa bucală.

La primele cazuri, după excluderea bolilor bacteriene, diagnosticul se stabilește prin proba biologică pe viței. În focar, diagnosticul se pune pe baza tabloului clinicoanatomic al bolii. Se poate confunda cu febra catarală malignă, însă aceasta din urmă apare sporadic, iar caracterul și localizarea leziunilor sînt altele. În febra aftoasă, tabloul clinicoanatomic este deosebit, diagnosticul diferențial stabilindu-se și pe baza probelor de laborator.

Prognosticul epizootologic al pestei bovine este foarte grav. La apariția primelor cazuri trebuie luate cele mai energice măsuri, mergînd pînă la sacrificarea tuturor animalelor din focar și din jurul focarului. În țările contaminate, pentru combaterea acestei boli, se aplică vaccinări profilactice cu vaccinuri vii, preparate din tulpini de virus atenuate prin pasaje pe iepuri sau capre (tulpina lapinizată Nakamura III). În unele țări se folosește vaccinul inactivat cu formol și adsorbit, care conferă o imunitate de 5—6 luni.

Din ansamblul măsurilor, privitoare la preîntîmpinarea introducerii bolii pe un teritoriu indemn rețin atenția următoarele: măsuri speciale cu privire la traficul de frontieră, la importurile de animale, produse și subproduse de origine animală din țările în care boala este declarată în prezent; la tranzitul pe teritoriul țării a mărfurilor ce provin din țări contaminate cu pesta bovină (animale și produse sau subproduse de origine animală sau vegetală); la mijloacele de transport de orice fel etc.

În teritoriu sînt necesare restricții în ce privește accesul persoanelor străine și a mijloacelor de transport în ferme și în special în marile complexe, amenajarea de filtre sanitare pentru control și dezinfecție, la intrare și ieșire. Se impune, de asemenea, instruirea și specializarea cadrelor tehnice veterinare, în legătură cu stabilirea diagnosticului pestei bovine și aplicarea măsurilor de profilaxie și combatere.

La stațiunea experimentală zootehnică Tg. Mureș

CERCETĂRI CU „BLĂNURI PREȚIOASE”

Vizitînd recent stațiunea amintită, unitate puternic angrenată în rezolvarea unor probleme legate de ameliorarea rasei Bălțată românească, am putut urmări și alte preocupări ale colectivului de cercetători de aici. Stațiunea se ocupă și de creșterea și aclimatizarea unor animale pentru blană. L-am rugat pe dr. Emil SILVAȘ, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice, directorul stațiunii să ne vorbească despre această latură a activității.

Fiind vorba de un sector în continuă dezvoltare, ne preocupăm modul cum răspund animalele de blană la viața în captivitate. Avem în prezent un nucleu de 600 de vulpi și 400 de nutrii. Concentrarea unui număr mare de animale pe unitatea de suprafață a impus adaptarea unei tehnologii de creștere adecvate. Nutriile, de exemplu, se cresc în familii, dar numai pînă apar puii. După aceea, masculii sînt separați, iar femelele continuă să se ocupe de supravegherea „celor mici”. La vârsta de trei luni puii sînt trecuți în tabere de vară unde se cresc pînă în pragul maturității lor sexuale. La vârsta de 6—7 luni se separă pe sexe și începe împerecherea. Animalele mai viguroase, care urmează să întărească nucleul de bază se urmă-

resc încă de la naștere și în taberele de creștere. Aceași preocupare se acordă și în perioada de montă.

Producția principală fiind blana, acordăm o mare atenție protejării acesteia. Pe toată perioada vieții lor, animalele sînt supravegheate în-deaproape pentru ca să nu-și murdărească blana sau să-și provoace răni sau zgîrieturi. Cuștile, din sîrmă, sînt bine finisate și împărțite în mai multe compartimente. De altfel, aceste cuști model oferă cele mai adecvate condiții de viață și permit păstrarea intactă a blănii.

Intrucît sînt animale vegetariene, furajarea nu ridică probleme. Pe timpul verii consumă cu plăcere lucerna, trifoiul, rădăcinoasele și cartofii, iar pentru perioada rece silozurile de sfeclă, legu-

minoase și calupuri de concentrate.

Prolificitatea relativ mare — 6 pînă la 8 pui pe an de la o femelă — furajarea ieftină, precum și proporția redusă a masculilor, în comparație cu al femelelor, 1:4, face din creșterea nutriilor o activitate rentabilă. Eficiența acestei activități a făcut ca tot mai multe unități să se inițieze în creșterea nutriilor. Pînă în prezent, stațiunea noastră a vîndut reproducători în mai multe județe la inspectoratele silvice, iar recent au fost înființate două nuclee la cooperativa agricolă din Acățari, județul Mureș și cea din Humele, județul Argeș.

În mare parte, tehnologia de creștere a vulpilor se aseamănă cu cea a nutriilor; singura diferență este că în acest caz raportul femele-masculi este de 1:1.

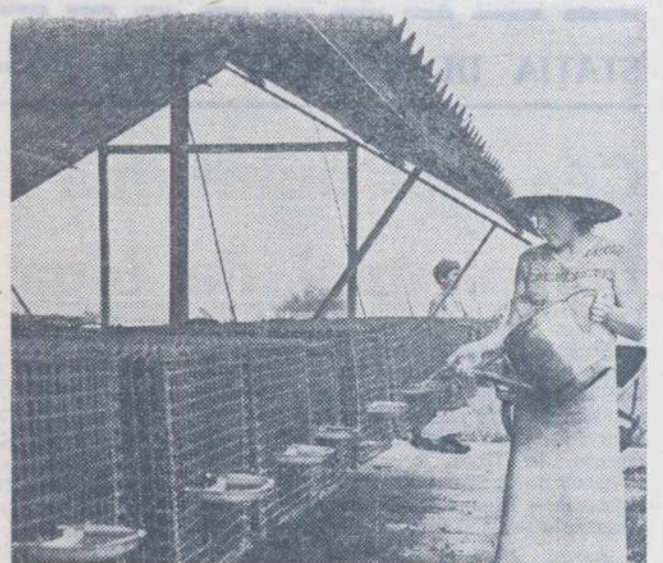
— **Ce alte preocupări aveți în acest domeniu de activitate?**

— Este vorba de aclimatizarea unui nucleu de circa 1000 de nurci aduse din Canada, în care avem cinci varietăți de culoare — standard, negru, safir, platină și roial-pastel. Con-

dițiile de creștere ale acestui nucleu sînt puțin deosebite. Au un sistem nervos foarte dificil, fapt pentru care se cresc în liniște desăvîrșită. Această condiție trebuie respectată mai ales în perioada montei. Dacă în acest interval sînt deranjate, împerecherea lor nu mai are loc. Nucleul la care mă refer se caracterizează printr-o viteză mare de creștere. Dacă la naștere un pui, de pildă, nu cîntărește mai mult de 9—10 g, în două-trei luni el ajunge la circa un kilogram. La vârsta de 8 luni animalele sînt considerate mature. Datorită temperaturii irascibil fiecare exemplar este individualizat și izolat în cuști.

Intrucît sînt animale carnivore — se hrănesc în special cu pești — creșterea lor este destul de pretențioasă. Nucleul de care dispunem a fost obișnuit să consume carne de vită sau de cal. Toțuși, consumul mare de carne — un adult cu greutatea de 1,5—2 kg consumă 250—300 g de carne în 24 de ore — creează o serie de implicații ale tubului digestiv, fapt ce face și mai dificilă creșterea lor în sistem gospodăresc. Cu toate acestea, observațiile întreprinse pînă în prezent cu privire la gradul de adaptabilitate ne permit să credem că sîntem pe un drum bun, iar creșterea nurcilor va deveni în scurt timp o activitate rentabilă.

C. STĂNESCU

Imagini de la crescătoria de nurci din cadrul I.A.S. Prejmer, județul Brașov, Sus: Sub acoperișuri simple, nurcile se cresc în cuști individuale. Jos: Nurca „Willi” — mascota crescătoriei.

Aplicarea unor metode din ce în ce mai avansate în exploatarea sistemelor de irigații constituie una din condițiile principale cerute de funcționarea acestora la parametri proiectați. În sistemele moderne, prevăzute cu conducte îngropate, sub presiune, poate apărea un fenomen denumit lovitură de berbec, în instalațiile de pompare cu hidrofor, fenomen cu efecte negative asupra instalațiilor și amenajărilor din sistem.

Fenomenul loviturii de berbec rezultă din variația bruscă a vitezei unei coloane de apă. Toate variațiile de regim (de viteză sau debit), la o scurgere sub sarcină, care se traduc în oscilații complexe de presiune și de debit, în toate punctele rețelei de conducte, definesc așa numitul regim de tranziție.

Regimul de tranziție cel mai important, care trebuie luat în considerare, apare atunci când se produce oprirea pompelor.

La oprirea pompelor coloana de apă continuă momentul său ascendent lăsând în urma ei un vid, apoi revine și lovește violent clapetul de reținere închis. Comportarea elastică a ansamblului „apă — conductă” (contractia conductei — dilatația apei) este insuficientă în raport cu inerția coloanei de lichid, pentru a menține rețeaua de conducte plină cu apă. Se formează atunci, la originea refulării, o pungă de vid care după un timp se resoarbe și dă loc la o suprapresiune bruscă.

Suprapresiunile create la pornirea pompelor nu sînt, în general, prea grave; în cazul mai multor pompe acestea pot fi pornite una după alta, respectîndu-se un oarecare interval de timp între demaraje, de unde crearea unei viteze progresive a apei în conducte.

La manevrarea unei vane, într-un punct oarecare al rețelei, oscilația de presiune declanșată va fi cu atît mai puternică cu cît variația de debit creată va fi mai mare; aceasta raportată la timpul de dus-intors al undei în conducte. Timpul de propagare și flexie a undei de șoc. Într-o

conductă, este egal, în secunde, cu de două ori lungimea conductei în kilometri. Trebuie deci, să se manevreze lent vanele, în special la închidere, în rețelele de irigații cu conducte forțate. Cînd o conductă este golită parțial sau total (rețeaua de irigații cu conducte forțate după o oprire a pompelor), umplerea fără precauțiuni poate conduce la grave suprapresiuni: o evacuare prea rapidă a aerului (în cazul orificiilor de evacuare prea mari) permite apei să atingă local viteze mari, care vor fi bruscate în momentul cînd aerul este evacuat în întregime.

pre protecția împotriva acestui fenomen dăunător.

Practica exploatarei și cercetarea au stabilit că aparatele pentru protecția anti-șoc trebuie plasate în vecinătatea imediată a agregatelor de pompare sau a accesoriilor care provoacă variația de regim. Există diferite tipuri de dispozitive anti-șoc. Unele funcționează numai la subpresiuni, altele numai la suprapresiuni. Hidroforul acționează în ambele cazuri.

În rețelele de irigații cu conducte forțate apare și necesitatea regularizării debitelor (crearea posibilităților de înmagazinare a unor volume

periculoasă care apare în rețea.

Funcționarea ansamblului instalației de pompare cu hidrofor, în cazul protecției anti-șoc, este următoarea: cînd clapetul de reținere — la oprirea pompelor — se închide, pompa nu mai furnizează presiune, hidroforul, a cărui presiune este la început la valoarea de regim, furnizînd în rețea debitul de compensare; acest debit, frînat de pierderile de sarcină, scade progresiv; coloana de apă refulată este supusă, la o extremitate a rețelei, la o presiune aproape constantă, iar la cealaltă extremitate (în a-

nă au o valoare finită; presiunea de regim este dată de suma înălțimii geodezice de refulare și a pierderilor de sarcină, putîndu-se, prin urmare, să se limiteze oscilația pozitivă la o valoare inferioară sau egală cu pierderea de sarcină. Presiunea nu va depăși atunci pe cea de regim și suprapresiunea va fi complet anulată.

Se mai admite și ipoteza unui moment „în masă” al apei în rețeaua de irigații cu conducte forțate.

Variațiile de regim de o manieră ondulatorie, care se propagă ca urmare a elasticității sistemului „apă—conductă”, la o viteză finită, au loc cînd nu există în diferite puncte ale rețelei aceeași corespondență debit-presiune. Undele de presiune, la un moment dat condiționat de starea din aceste puncte, nu sînt plecate din același punct (originea refulării), traiectoriile lor fiind de lungimi diferite; ele corespund deci la stări diferite de cea din punctul considerat și, prin urmare, dau în diverse puncte ale rețelei stări diferite. Rezultă că debitul, la un moment dat, nu este același în toate secțiunile. În concluzie, nu are loc momentul „în masă” al coloanei de apă.

Hidroforul este aparatul de protecție anti-șoc care convine în majoritatea cazurilor, asigurînd o amortizare rapidă a oscilațiilor. Exploatarea sa este limitată la menținerea unui volum de aer de o valoare dorită, ceea ce se poate realiza cu un dispozitiv automat. Nu comportă nici o piesă mecanică în mișcare, avînd deci o funcționare sigură și nedereglabilă.

Calculat corect, în afara cazurilor excepționale, asigură protecția rețelelor fără să mai fie nevoie de dispozitive particulare în punctele caracteristice (dispozitive de preluare a suprapresiunilor, supape de aerisire și dezaerisire); cînd dimensiunile hidroforului devin excesive, acesta poate fi completat cu alt dispozitiv de protecție anti-șoc.

Ing. Mihai CACEV
din Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

Tehnologii moderne in hidroameliorații

PROTECȚIA CONTRA LOVITURILOR DE BERBEC ÎN INSTALAȚIILE DE POMPARE CU HIDROFOR

Funcționarea defectuoasă a clapetilor de reținere constituie încă o cauză a loviturilor de berbec. Un caz obișnuit este acela în care clapetii se închid din diverse motive, cu o oarecare intîrziere în raport cu debitul apei care îi traversează; cînd se închid sînt de acum străbătuți de un debit invers, a cărui anulare bruscă creează o suprapresiune.

Teoria arată că suprapresiunile periculoase sînt direct proporționale cu viteza inițială a apei în conducte. Ele sînt independente de presiunea de regim și reprezintă, în unele cazuri, de cîteva ori valoarea acesteia. Presiunea maximă a loviturilor de berbec depășește atunci cu ușurință presiunea de încercare și provoacă avarii.

Și acum, cîteva cuvinte des-

de apă pentru compensarea necesară echilibrării debitelor pompate, cu cele solicitate). În acest caz, hidroforul înmagazinează diferențe de debit cînd debitul pompat este mai mare decît cel solicitat de rețea pînă aceasta se umple, apoi, prin reducerea numărului agregatelor de pompare în funcțiune, debitul pompat rămînd, mai mic decît cel solicitat de rețea, rezervorul furnizează diferența de debit.

Soluția cu hidrofor constă în racordarea, la colectorul de refulare al pompelor, a unor rezervoare de presiune (minimum două), cu saltea elastică de aer sau azot, care pot să preia pentru perioade scurte debitele în surplus și să le cedeze la nevoie. În același timp, salteaua elastică preia supra și subpresiunea

proprierea instalației de pompare, la o presiune care scade invers proporțional cu detenta aerului, în hidrofor. Diferența de presiune la cele două extremități dă naștere la o forță rezistentă. Prin urmare, viteza apei în conducte scade, apoi își schimbă sensul. Nivelul de apă crește atunci în hidrofor, care primește un debit; concomitent sporește presiunea în rețea.

Suprapresiunea periculoasă este legată de prima creștere de presiune; aceasta trebuie limitată la o valoare impusă.

Oscilația se produce în jurul nivelului static și este evident că, în cazul pierderilor de sarcină nule, nu s-ar putea decît, teoretic, anula suprapresiunea cu un hidrofor cu volum de aer infinit, dar, în general, pierderile de sarci-

STAȚIA DE POMPARE DE LA BASARABI-PADURE

Cea mai puternică „inimă” a complexului de irigații Carasu

Se știe că în Dobrogea se materializează unul din cele mai vaste complexe de irigații din țara noastră: Carasu. Sistemele care alcătuiesc acest perimetru unde accesul secetei va fi interzis va ocupa, în final, o suprafață de circa 170 000 de hectare. O parte din aceste sisteme — Medgidia și Mircea-Vodă, de exemplu — au și fost date în exploatare.

Avem în față macheta viitorului complex de la Carasu. O vastă rețea de canale, conducte, de construcții hidrotehnice. De la Dunăre, apa va fi condusă în mod gravitațional, pe canalul Carasu, pînă la km 18; apoi ea este „urcată” de o stație de pompare, denumită „Km 18”, la înălțimea de patru metri și condusă pe canalul Poarta-Albă la o altă stație de pompare; apele Dunării își continuă drumul mai departe, ajungînd la cea de-a treia stație, la Basarabi-pădure, un adevărat gigant al viitorului complex de irigații Carasu.

Zilele trecute, constructorii acestei puternice „inimi” de oțel și beton a complexului de la Carasu au raportat punerea ei în funcțiune. Această bijuterie a tehnicii moderne impresionează în mod deosebit, atît prin ingeniozitatea soluțiilor constructive folosite, cît și prin capacitatea ei. Puterea instalată a stației este de 60 000 de Kw, adică de două ori mai mare decît a termocentralei Ovidiu II. Ea este prevăzută cu opt agregate de pompare, care ridică apa la o înălțime de aproape 66 de metri. Debi-

tul stației de pompare de la Basarabi-pădure atinge 76 metri cubi pe secundă, ceea ce echivalează cu debitul mediu al râului Jiu sau al Prutului.

Iată acum și alte caracteristici constructive ale acestei lucrări hidrotehnice. Dimensiuni: 16 metri lățime și 55 metri lungime; înălțimea (pe două nivele) totalizează circa 20 de metri, cu alte cuvinte cît un bloc de locuințe cu șase etaje. Refularea apei se face printr-un sistem de două conducte forțate, avînd diametrul de 3 240 mm fiecare; conductele sînt montate la nivelul solului pe un sistem de lagăre oscilante, aceasta reprezentînd o soluție tehnică nouă aplicată pentru prima dată în țara noastră. Aspectul inedit al acestei soluții constă în dimensiunile deosebite ale construcției. De asemenea, pentru a se asigura buna funcționare, la presiuni înalte, conductele de refulare au fost realizate din virole de tablă, de 12—16 mm grosime, îmbinate prin sudură automată sub flux.

Stația de pompare de la Basarabi-pădure dispune de un înalt grad de tehnicitate; instalațiile auxiliare — cele de ungere, de acționare a vanelor, pentru epuismen și controlul temperaturilor la lagăre și statoare etc — care deservesc cele opt agregate de pompare, sînt complet automatizate, asigurînd condiții optime de exploatare.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

ÎNTRINDEREA DE FORAJE BUCUREȘTI

Str. Bibliotecii nr. 4. Sectorul 4

Telefon 13 71 81 — 13 71 34 — 14 26 57

EXECUTĂ

- Foraje pentru :
 - alimentări cu apă
 - desecări
 - irigații
 - studii hidrogeologice
- Lucrări de pereți continui, subterani
- Lucrări de construcții pentru alimentări cu apă :
 - înmagazinări
 - stații de pompare
 - rețele
- Lucrări de irigații
- Reparații de pompe submersibile
- Studii și proiecte pentru alimentări cu apă

DIN ACTIVITATEA OCOLULUI SILVIC ȘUICI-ARGEȘ

Extindem rășinoasele prin regenerare naturală și împăduriri

Silvicultura, această bogăție de preț a țării, își aduce un aport din ce în ce mai substanțial la întărirea economiei noastre, la creșterea venitului național. Forțele celor ce gospodăresc pădurile sînt îndreptate tot mai mult spre sporirea cantitativă și calitativă a masei lemnoase, în concordanță cu nevoile crescînde ale industriei prelucrătoare și satisfacerea cerințelor de producție a solului, agrement și turism. În această privință un rol deosebit îl are mărirea ponderii rășinoaselor în structura fondului forestier sarcină importantă trasată silviculturii de Directivile Congresului al X-lea al P.C.R.

Putem afirma că în județul Argeș a existat și pînă acum o preocupare susținută pentru mărirea suprafețelor ocupate cu rășinoase. În ultimele două decenii s-au împădurit suprafețe însemnate în care aceste specii forestiere ocupă un loc predominant. Dar tot atât de adevărat este că avem încă suprafețe întinse unde datorită exploatării preferențiale, neraționale, practicate în vechiul regim, fondul forestier a fost sărăcit în rășinoase, deși condițiile staționale sînt deosebit de favorabile speciilor respective.

În cadrul ocolului silvic pe care îl conduc, rășinoasele întîlnesc condiții staționale din cele mai bune. De aceea ne-am orientat spre accelerarea extinderii acestor specii, pe de o parte, căutînd să folosim, pe de altă parte, mijloace adecvate spre a obține regenerări naturale complete.

Fiecare specie, în condiții staționale optime

În perioada 1960—1970 am împădurit, în total, 2 660 hectare, din care rășinoasele reprezintă 77%, adică 2 060 ha. Dintre specii, am dat prioritate molidului. Producția la hectar realizată în arealul natural (molidișuri pure sau în amestec cu fagul) este superioară fagului. Măsurătorile efectuate în plantațiile vechi de molid, executate pe suprafețe mici în urmă cu 40 de ani, în subzona fagului, ne-au indicat o producție de 600 m³ la hectar, la vîrsta de 60—70 ani; acest fapt ne-a determinat ca începînd din 1963 să extindem, cu mai mult curaj, molidul și în afara arealului, plantîndu-l pe suprafețe mari în completarea regenerării naturale și în substituirile de arborete slab productive din subzona fagului, în bazinele Văleni (600 ha), Clocotici (400 ha), Vadul-Frumos (240 ha) și altele.

O altă specie, am putea spune de viitor pentru condițiile noastre, este bradul; el a fost introdus pînă în 1963 prin semănături directe, înaintea ultimei tăieri. Începînd din acel an am renunțat la această metodă (deoarece pu-

leții rezultați au fost distruși în cea mai mare parte prin exploatarea și scoaterea materialelor lemnoase), trecînd la plantarea puieților produși în pepinierile proprii, după tăierile definitive. Într-un interval de șapte ani (1963—1970) am împădurit cu brad suprafața de 260 hectare. Culturile pe care le avem în prezent demonstrează că puieții de brad plantați în brădeto-făgete și făgete pure, pe versanți umbriți, n-au suferit din cauza insolajiei, avînd un procent de prindere superior molidului și o stare de vegetație activă. Cu toate că în tinerețe bradul crește încet, țînînd seama că la vîrsta exploatabilității el realizează o producție apropiată cu cea a molidului va trebui să-l acordăm, în viitorul cîcinal, o atenție mai mare decît pînă în prezent.

Laricele l-am folosit pentru consolidarea împăduririlor cu molid, plantîndu-l în fișii, în partea superioară a versanților, pe piscuri sau în grupe mici; de asemenea, l-am extins în făgetele inferioare împreună cu alte rășinoase. În perioada amintită am executat împăduriri cu larice pe 100 ha, urmînd să mărim suprafața respectivă, în intervalul 1971—1975, pînă la 200 de hectare.

Din experiența acumulată putem afirma că în anumite bazine, ca Văleni și Vadul Frumos, duglasul își justifică extinderea lui, prezențind creșteri în înălțime de 60—80 cm anual, creșteri ce nu diferă mult față de molid. Și, în sfîrșit, o altă specie, pinul, a fost plantat cu prioritate în substituirile din subzona gorunului și a făgetelor inferioare, pe terenuri degradate sau pe stațiuni de productivitate scăzută.

Practica ne-a demonstrat că, în condițiile ocolului nostru, extinderea rășinoaselor repede crescătoare constituie, pentru viitor, mijlocul cel mai eficient pentru mărirea productivității pădurilor și a calității masei lemnoase; de altfel, creșterea ponderii acestor valoroase specii forestiere constituie principala cale pe care acționăm și vom acționa în perioada 1971—1975 în regenerarea arboretelor de pe raza ocolului.

Trei factori principali: lucrările de ajutorare, tratamentele și controlul exploatării

În ceea ce privește regenerarea naturală completă, un rol de frunte îl joacă — așa cum am putut constata din activitatea noastră cotidiană — efectuarea la timp a diferitelor lucrări de ajutorare a acestui fenomen precum și a-

plicarea corectă a tuturor tratamente-
lor. La noi, recoltarea produselor principale ale pădurii se face prin tratamente combinate și succesive astfel: două tăieri în făgete pure, brădeto-făgete și goruneto-făgete, tăieri rase în molidișuri și tăieri grădinarite în brădetul de făgete din grupa I funcțională (arborete de interes hidro-energetic). Apreciez deci că în viitor va trebui pus mai mult accentul pe corelarea funcției de producție a pădurilor cu cea de protecție, aplicîndu-se în acest scop tratamente diferențiate, cu repercusiuni din cele mai favorabile asupra cantităților și calității masei lemnoase.

Prin aplicarea corectă a tratamente-
lor menționate am asigurat regenerarea naturală în procent de 100 %, în arboretele de fag din clasele I și a II-a de producție și de 50 % în arboretele de fag de clasa a III-a; pe restul suprafețelor dezgolite am intervenit cu mijloace artificiale.

Vorbînd despre regenerarea naturală și extinderea speciilor forestiere celor mai valoroase nu trebuie să uităm o măsură care are o deosebită înfrîmîre asupra reușitei acestor acțiuni; este vorba de controlul cît mai eficient al exploatării. Am constatat că acolo unde personalul din cadrul unităților aparținînd Ministerului Industriei Lemnului au efectuat lucrări de calitate, executînd scoaterea materialului lemnos și exploatarea pe zăpadă, s-au obținut regenerări naturale complete în arborete, cu cheltuieli minime. În condițiile ocolului nostru, și cred că nu numai aici, armonizarea celor trei factori amintiți — lucrări de ajutorare corecte, tratamente corespunzătoare și controlul sever al exploatării — conduce la obținerea unor regenerări naturale bune, cu cheltuieli minime, față de pădurea cultivată. De aceea, ne permitem să facem în încheiere, cîteva propuneri socotim că ar fi bine să se definitiveze de către I.C.S.P.S. cercetările privind stabilirea numărului optim de puieți pentru regenerarea naturală și înregistrarea acestor regenerări spre a se putea astfel materializa efortul pe care-l depun silvicultorii, începînd cu executarea diferitelor lucrări de ajutorare și sfîrșînd, așa cum am arătat, cu controlul exploatării. În ceea ce privește acesta în urmă propunem, pe baza propriei experiențe, ca operațiunea respectivă să se facă în al doilea an după reprimirea parchetului. În felul acesta, cercetarea silvică ne-ar putea ajuta, mai substanțial, să ridicăm pe o treaptă mai înaltă productivitatea pădurilor, să dăm patriei în anii ce vin lemn mai mult, de calitate superioară.

Ing. C. SAFTA
șeful Ocolului silvic Șuici,
județul Argeș

Aflăm de la A.G.V.P.S.

CALENDARUL VÎNĂTORULUI ȘI PESCARULUI SPORTIV PE LUNA NOIEMBRIE

În luna noiembrie este permisă vînătoarea la mistreți, iepuri, fazani (numai cocoși), sitari, porumbel sălbatici, cocoșari, cocori, ierunci, prepelițe, gîște și rațe sălbatic, precum și la alt vinat de baltă. De asemenea, este permisă vînătoarea la toți dăunătorii cu pîr sau cu pene (lupi, vulpi, viezuri, dihuri, ciori grive, coțofene etc.), în afara celor ocrotiți de lege.

Cu autorizație specială pot fi vînați cerbi carpațini, cerbi lopătari, țapi de capră neagră, urși carnivori și jderi. La data de 1 noiembrie s-a încheiat sezonul de vînătoare la căprioară.

În această lună trebuie terminate reparațiile la toate construcțiile și instalațiile vînătorești. De asemenea, trebuie transportate nutrețurile destinate hrînirii suplimentare a vînătorului pe timpul iernii, în apropierea locurilor de distribuție. Se continuă nădîrea lupilor la cadavre (în locuri amenajate din vreme) și a vulpilor la așa zisele șorecării (gropi puțin adînci în care se pune zoană de la treier și se acoperă cu paie; în scurtă vreme, șorecii care se adună aici atrag vulpile de la mare distanță).

Pe măsura răcirii apelor, pescuitul sportiv la peștii pașnici devine din ce în ce mai ineficace. Bune rezultate se obțin la peștii răpitori: știucă, biban, avat. Aceștia din urmă trebuie căutați la confluențele apelor.

În această lună, cel mai recomandat este pescuitul la lipan și loștriță; aceasta din urmă poate fi pescuită numai pe baza unei autorizații emise de către organele silvice sau ale A.G.V.P.S. (în funcție de regimul apei respective).

În noiembrie se încheie pregătirile pentru iernarea peștelui din bazinele închise.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI ȘI PROIECTĂRI SILVICE

Stațiunea Experimentală Silvică ȘTEFĂNEȘTI

ȘOS. ȘTEFĂNEȘTI 128 — BUCUREȘTI

Oficiul PTT 11

Telefon: 35.35.30 și 35.31.86

Produce și livrează fără repartiție, prin virament, arbori și arbuști ornamentali pentru parcuri și grădini:

- arbuști floriferi
- arbuști pentru garduri vii
- arbori de talie înaltă pentru aliniamente
- brazii, molizi, tuia, jenuperi de talie mare
- trandafiri diverse varietăți și culori.

Livrarea în luna noiembrie 1970 și martie 1971.

Casa de vînătoare „Poiana Bradului” din Lunca Bradului

Foto: I. MAGA

Puncte de vedere

Cum orientăm dotarea unităților agricole cu mijloace mecanice?

Stabilirea dotării optime a I.A.S. și I.M.A. formează o latură principală a științei conducerii, mecanizarea complexă a lucrărilor agricole fiind condiția de bază pentru utilizarea completă și a celorlalte elemente valorice ale producției: chimizarea, irigațiile, folosirea unui material biologic superior. Se știe doar că gradul de mecanizare a lucrărilor agricole reprezintă indicatorul de apreciere a nivelului de dezvoltare a agriculturii unei țări, intensificarea și modernizarea agriculturii depinzând direct de progresul mijloacelor mecanice folosite la efectuarea lucrărilor în toate ramurile de producție.

Incidențele mecanizării cu ansamblul factorilor care determină obținerea unor producții vegetale și animale mari pun cu tărie în lumină importanța cunoașterii criteriilor de echipare judicioasă a unităților agricole cu tractoare, mașini și instalații agricole.

Diversitatea condițiilor pedoclimatice ca și structura diferită a planului de culturi, presupune soluționarea diferențiată și în relație directă cu condițiile concrete din fiecare unitate a problemelor de înzestrare tehnică. Cu toate a-

cerealelor cu combina autopropulsată este mai economică, deoarece înlocuiește 2,5—3 combine tractate și un număr egal de tractoriști. Presupunând prin absurd că s-ar casa toate combinatele tractate existente în parcul unității pentru ca într-un singur an să se introducă combinatele autopropulsate, s-ar ajunge la rezultate neeconomice datorită cotelor de amortisment și necesității unor fonduri importante de investiții.

Din cele de mai sus rezultă concluzia că alegerea tipurilor de mașini este determinată de aplicarea unor procedee tehnologice noi.

Acest element a fost avut în vedere la elaborarea și definitivarea programului de asimilare în fabricație a tractoarelor și mașinilor noi, în perioada 1971—1975. În alegerea tipurilor noi de mașini s-a pornit de la extrapolarea tendințelor prezente, care se manifestă în construcția de mașini, respectiv de la indentificarea necesităților viitoare care vor trebui satisfăcute de progresul tehnic, și anume: îmbunătățirea randamentului mașinilor, recurgând la specializarea acestora și la puteri unitare

modificării tehnologiei ajungem la un alt număr de mașini. Cu agregatele moderne se execută simultan următoarele lucrări: pregătirea patului germinativ, fertilizarea, semănatul, erbicidarea și combaterea dăunătorilor. Așadar, la o singură trecere a tractorului se efectuează cinci lucrări. Efectuarea simultană a mai multor lucrări necesită un tractor puternic și un agregat prevăzut cu echipamentele respective. Tocmai de aceea, în programul de asimilare a fabricației de utilaje noi pentru agricultură s-au prevăzut tractoare puternice, de 150—180 C.P., și mașini combinate pentru efectuarea simultană a mai multor lucrări agricole.

În dimensionarea parcului de mașini, conducătorii unităților agricole vor putea să aleagă mașinile în sortimentul și cantitatea necesare desfășurării activității lor de producție în condiții de eficiență economică maximă.

INFLUENȚA SPECIALIZĂRII ȘI PROFILĂRII

În condițiile marii producții agricole, specializarea este una dintre premisele obținerii unei producții și productivități ridicate a muncii. Realizarea obiectivelor economice ale specializării în agricultură face necesară studierea în profunzime a dotării cu tractoare, mașini și instalații agricole. Restrângerea ramurilor de producție la una sau două culturi, accentuează caracterul de sezonality la lucrările agricole și pune pe prim plan problema utilizării complete a tehnicii și forței de muncă.

Exploatarea tractorului, ca sursă de forță de tracțiune are aspecte diferite. Majoritatea cheltuielilor apar numai direct, în timpul când tractoarele lucrează, pentru că numai atunci se consumă combustibilii și lubrifianții, și numai funcționarea tractorului determină cheltuieli de întreținere și reparații. Un singur element al cheltuielilor se efectuează, indiferent de faptul dacă tractorul funcționează sau nu, și anume amortismentele. Cota de amortizare anuală, în condițiile reglementărilor legale este egală cu 10% din diferența dintre valoarea inițială și valoarea finală a mașinii. În graficul următor am reprezentat variația cheltuielilor directe determinate de funcționarea tractorului. Pe abscisă am notat numărul de ore de utilizare anuală a tractorului, iar pe o ordonată valoarea acestor cheltuieli.

Din grafic se desprinde cu ușurință

variația cheltuielilor în funcție de durata anuală de folosire a agregatului. Cheltuielile cu combustibilii, lubrifianții și întreținerea rămân constante, pentru că fiecare oră de funcționare necesită aceleași consumuri de motorină și lubrifianți. Uzura crește odată cu prelungirea funcționării și în consecință și cheltuielile aferente. Cota de amortizare scade însă foarte repede, în raport de numărul de ore de utilizare anuală. La o utilizare de 200 de ore pe an, cheltuielile totale sînt de 8 ori mai mari în comparație cu cele ce se efectuează în cazul unei utilizări de 1000 de ore pe an. Posibilitățile de diminuare a cheltuielilor pentru o oră de muncă se reduc sensibil după 1100—1200 ore de funcționare anuală.

În cazul unităților specializate, folosirea prelungită a tractoarelor este greu de realizat. De aceea, tractorul — cu toate că face parte din utilajul universal — nu provoacă direct tendința care să ducă la o lărgire a sortimentului de ramuri, dar nici nu stimulează direct specializarea producției.

Specializarea nu este provocată direct nici de mașinile pentru prelucrarea solului, semănat, combaterea dăunătorilor și nici de mijloacele de transport, cu toate că ele conțin în sine surse potențiale pentru o utilizare diferențiată. O influență directă asupra specializării producției o exercită tehnologiile aplicate, și în deosebi tehnologia de recoltare.

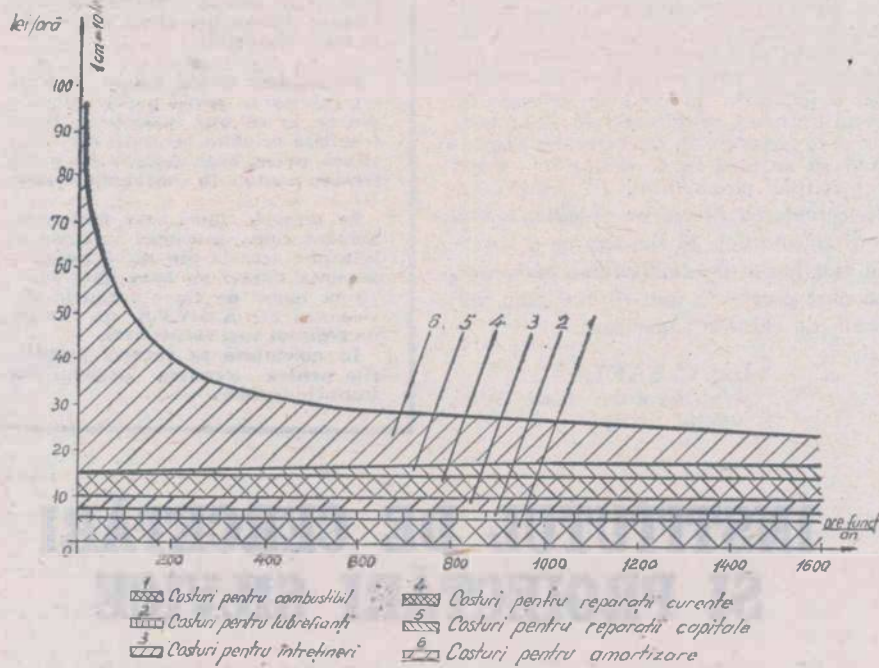
Specializarea influențează direct asupra tipurilor de mașini alese. Unitățile specializate în producția vegetală vor trebui deci, să fie dotate cu tractoare puternice, cu mașini de mare productivitate, specializate, pentru a reduce la minimum numărul de agregate și necesarul de forță de muncă.

Contradicțiile dintre tendințele de specializare și caracterul sezonier în utilizarea mașinilor și forței de muncă se rezolvă, în primul rînd, printr-o mecanizare judicioasă, prin introducerea tehnicii și tehnologiilor noi, care să conducă la diminuarea necesarului de muncă în cursul întregului an, precum și la reducerea virfului de muncă. Unitățile de creștere a animalelor și păsărilor, în care procesele de muncă se reiau zilnic în același mod și depind mai puțin de factorii climaterici, se pretează în mod deosebit la specializare. Obținerea eficienței economice depinde de dotarea cu instalațiile care asigură aplicarea tehnologiilor moderne și de automatizarea cât mai completă a proceselor de muncă.

Am încercat să desprindem principalele criterii care stau la baza unei dotări corespunzătoare a unităților agricole. Prin aceasta nu avem pretenția de a fi epuizat această problemă. Factorii restrictivi din agricultură — clima, natura solului, forma și mărimea parcelelor etc — care nu pot fi modificate de om potrivit cu necesitățile producției, influențează și ei în stabilirea unei dotări optime. Considerăm că o discuție mai largă în coloanele revistei „AGRICULTURA” ar putea duce la adîncirea și clarificarea teoretică și practică a acestei importante probleme.

Ing. Avram ȘERF

director în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

cestea, criteriile generale de dotare judicioasă rămân valabile pentru oricare unitate agricolă. Vom încerca, pe scurt, să ne referim la câteva dintre ele.

ALEGEREA TIPURILOR DE TRACTOARE ȘI MAȘINILOR AGRICOLE

În ultimele două decenii, mijloacele tehnice din agricultură au evoluat într-un ritm deosebit de rapid, depășind în unele cazuri posibilitatea oamenilor de a le exploata. Tehnologiile urmează același ritm de dezvoltare, și s-au încetățenit unii termeni cum ar fi: prelucrarea minimă a solului, aratul chimic etc.

Importanța transformărilor tehnologice se află în centrul atenției, deoarece aceste transformări exercită o influență deosebită și pe o arie largă, în primul rînd asupra bazei tehnico-material. De aceea, are loc un proces continuu de selecție a tractoarelor și mașinilor agricole, care să răspundă la cerințele tehnologiilor noi.

Dezvoltarea tehnologică reclamă mașini cu posibilități mai bune de utilizare, care să înlocuiască parcul existent. Cu toate acestea, nu se pot da la fier vechi mașinile existente, atunci când apar posibilități noi de producție. Tractoarele și mașinile aflate în dotarea unităților agricole nu sînt încă amortizate, iar necesarul de investiții depășește posibilitățile pe termen mediu ale întreprinderii. Dotarea cu mașini noi va trebui făcută deci, treptat în corelare cu parcul existent, astfel încît să se asigure aplicarea tehnologiilor moderne și un flux neîntrerupt în executarea lucrărilor agricole.

Spre exemplu, tehnologia recoltării

mari; corelarea mașinilor pentru realizarea unui flux neîntrerupt în întreg procesul tehnologic privind mecanizarea lucrărilor în culturile vegetale și în zootehnie, mecanizarea unor lucrări care încă se mai execută manual; creșterea confortului în conducere și automatizarea unor procese de muncă, în vederea reducerii oboselii muncitorilor agricoli și creșterii părții care revine muncii intelectuale în raport cu munca fizică.

DIMENSIONAREA PARCULUI

Dimensionarea cuprinde aspectele de ordin cantitativ. Este aproape imposibil ca stabilirea numărului optim de tractoare și mașini agricole să se facă desprins de tipul mașinilor, respectiv de tehnologiile preconizate a se aplica.

Factorul principal în dimensionarea parcului îl constituie suprafața. O relație matematică simplă ne conduce la stabilirea numărului de mașini și

anume. nr. mașini = $\frac{\text{suprafața (în ha)}}{\text{zile lucrătoare} \times \text{productivitatea zilnică a mașinii}}$

Să considerăm o suprafață de 1000 ha porumb, care trebuie însămînțată în 5 zile cu semănătoarea S.P.C.-6, a cărei productivitate zilnică este de 20 ha. Aplicînd relația de mai sus rezultă un necesar de 10 semănători.

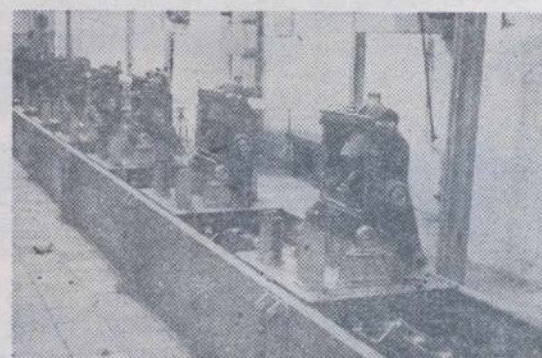
În același mod, parcurgînd întreg procesul tehnologic de la fertilizarea și pregătirea solului și pînă la condiționarea și depozitarea produsului, se stabilește numărul necesar pe fiecare fel de mașină.

Reluînd exemplul ales mai înainte privind semănatul porumbului, în cazul

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

Bul. Gh. Coșbuc nr. 256
Telefon 15830—15831

EXECUTĂ:

- Agregat de pompare tip D-108 — 12" (foli)
- Mașina de punctat electrică
- Ridicător hidraulic monobloc
- Remorcă monoax pentru transportat lădițe cu struguri din vii, cu distanța minimă între rînduri de 1,8 m și 3 m, precum și remorcă pentru transportat lădițe cu fructe
- Nicovale pentru forjă tip 63 kg, 100 kg și 150 kg
- Diverse piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole.

PE DIAGRAMA PROBLEMELOR DE EDUCAȚIE

Din capul locului consemnăm faptul că, în ultimii ani, majoritatea comitetelor sindicatelor din unitățile agricole au acordat o atenție sporită muncii de educație a oamenilor, insistând asupra problemelor ce vizează, de pildă, apărarea avutului obștesc, comportarea cuvințioasă în cadrul colectivelor lor de muncă, respectarea disciplinei muncii. Rezultatele unor astfel de activități, care au folosit și folosesc forme variate de educare, n-au întârziat să se arate. S-au împușinat cazurile în care unele utilaje și materiale se foloseau în afara programelor de lucru și în scopuri personale, relațiile dintre lucrători, specialiști etc., sînt animate într-o mai mare măsură de un spirit larg de colaborare și stimă reciprocă.

Dar, se pare că încă mai e mult de făcut în această direcție, că încă nu peste tot locul, comitetele sindicatelor se achită în mod consecvent de îndatoririle ce le revin în formarea unei atitudini noi, demne, corecte, a oamenilor, în multiplele aspecte ale activității lor diurne.

Cercetînd de curînd unele dosare soluționate de judecătoria din Rm. Vilcea, am notat unele cazuri care confirmă adevărul că, la acest capitol, trebuie să se muncească stăruitor în continuare, începîndu-se cu veriga de bază a activității sindicale, grupa de la locul de muncă.

Florea Cirstea, apicultor la I.A.S. Rm. Vilcea, luase în primire, la ferma Budești a acestei unități, la 30 septembrie 1969, 125 de colonii de albine și obiectele respective de inventar. Iată însă că acest lucrător n-a îngrijit în mod corespunzător albinele, încît 74 de colonii au pierit. Nu a acordat atenția cuvenită nici inventarului, la un control inopinat găsindu-se o serie de utilaje lipsă. Prejudiciul total: 39.000 lei.

Ce a făcut însă grupa sindicală, îndată ce la una din analizele lunare ale muncii unii lucrători au atras atenția asupra faptului că albinele sînt neîngrijite, în vreme ce medicamentele primite de la centrul întreprinderii zac nefolosite în magazie? S-a mulțumit cu o critică oarecare și atît. N-a luat hotărîri operative, n-a efectuat un control sever asupra aplicării măsurilor ce se cereau, n-a sesizat mai departe comitetul sindicatului că se împune recuperarea a 2 halate, a unui cearșaf, a unor cuțite și furculițe de căpșit și a altor obiecte „dispărute”, că Florea Cirstea era mai tot timpul plecat din stupină. Nu s-a sesizat nimeni, nici din cadrul comitetului sindicatului, nici din consiliul de administrație, că apicultorul în cauză mai fusese condamnat în 1966 la 8 luni închisoare, datorită altor neglijențe, la alt loc de muncă.

Pe bună dreptate acum, cînd pagubele pricinuite la I.A.S. Rm. Vilcea au fost aduse în fața justiției, Florea Cirs-

tea a primit un alt... an de închisoare, cu obligația de a acoperi paguba de 39.048 lei.

Tot la I.A.S. Rm. Vilcea s-a petrecut însă și alt „caz”, care dă de gîndit asupra eficacității muncii de educație desfășurate de către organele administrative și sindicale. De data aceasta e vorba de Emil Ionescu, șeful fermei „Traian”, care într-una din seri s-a deplasat la locuința tehniciei care răspundea de această problemă, Elisabeta Croitoru. Potrivit afirmațiilor șefului fermei — aceasta ar fi refuzat să meargă la fața locului și atunci el ar fi prins-o de gulerul pijamalei pentru a o... sili să se îmbrace..

Care este însă adevărul stabilit de către cercetările judiciare? Șeful fermei „băuse” în prealabil numeroase sticle cu bere și, ajuns la locuința tehniciei a intrat înăuntru a violat fata, silind-o apoi să se îmbrace și să meargă la grajdul unde se afla vaca bolnavă. După plecarea inginerului Emil Ionescu, tehniciana a început să plîngă și a relatat îngrijitorilor Ion Vărzaru, Gh. Calu și Constantin Neacșu ce se petrecuse în realitate.

În cursul cercetărilor întreprinse, s-au „prezentat” însă și martori, ca de pildă îngrijitorii I. Gică și Ion Paicu, care au arătat că e vorba de o... „înscenare” a tehniciei, pentru a-l ponegri pe inginer, că aceasta putea fi văzută noaptea jucînd cărți cu diferiți bărbați în camera ei...

Nu mai că expertiza medicului legist și a altor organe au răsturnat astfel de mărturii, stabilind cu precizie faptele, încît judecata l-a condamnat pe Emil Ionescu la 4 ani închisoare corecțională.

Stăruie însă întrebarea: ce fel de muncă de educație desfășoară grupa sindicală în cadrul fermei respective, de vreme ce s-au găsit pe lingă oameni cinstiți și elemente slugarnice, gata să inventeze unele lucruri, numai și numai spre a se pune bine cu șeful fermei?

De multe ori comitetele sindicatelor din I.M.A.-uri ocolesc ori trec sub tăcere tocmai unele aspecte de muncă și de viață care ar trebui să constituie — ca în cazul abuzului de alcool — elemente menite să demonstreze în mod pilduitor pericolul la care se supun unii tractoriști care nu respectă indicațiile ce li se dau în această privință. Iată un caz concludent.

Într-o zi de toamnă, tractoristul Florea Zamfirescu de la I.M.A. Rm. Vilcea, mergea pe șoseaua Milcoju-Galicia fără permis de conducere pe drumuri publice. El se oprise în prealabil, în câteva rînduri, în șosea și băuse zdravăn din țuica oferită cu dărnicie de către femeile ce se inapoiu de la... pomană. La un moment dat, pierzînd controlul volanului, tractoristul a intrat în viteză excesivă și l-a lovit pe cooperatorul Ion Cojocaru, care mergea cu o căruță la C.A.P. Stoiceni pe partea reglementară, azvîrlindu-l în șosea, spărgîndu-i dantura și provocîndu-i numeroase rîni pe față și pe mîini, după care a fîrît căruța mai bine de zece metri, iar ulterior boii au tras-o prin șanț, distrugînd-o...

De subliniat e faptul că șeful secției și organizatorul grupeii sindicale din care făcea parte tractoristul Zamfirescu n-au ținut seama că acesta era repartizat doar ca minutor de agregat, că n-avea voie să conducă tractorul. De notat, de asemenea, că în ziua respectivă nu numai Zamfirescu se ospătase la... pomeni și băuse țuică fără să mai țină seama că pleacă la drum, ci și alți tractoriști din cadrul secției, printre care Marin Chiriță, Alexandru Simion, Nicolae Coandă și alții. Făptașul principal a fost condamnat la 4 luni închisoare și 1000 lei amendă.

Ne manifestăm însă nedumerirea: de ce conducerea I.M.A. Rm. Vilcea și comitetul sindicatului nu întreprind o acțiune susținută spre a arăta în cadrul tuturor secțiilor pericolul abuzului de alcool? Aceasta, cu atît mai mult cu cît la sediul unității foaia volantă semnaleză în fiecare lună „întîmplări” ca cea relatată mai sus. Pe bună dreptate, tov. Gheorghe Dicu, președintele judecătoriei din Rm. Vilcea sublinia:

— Noi, organele judiciare, întreprindem prin Asociația juriștilor unele deplasări în cursul cărora ținem conferințe în mediul rural, pe probleme de educație curentă. Dar munca propriuzisă de ridicare a nivelului de conștiință a oamenilor trebuie să preocupe în mai mare măsură conducerea și organele sindicale din întreprinderile respective; ele trebuie să fie cele dintîi care să se ocupe stăruitor de educarea oamenilor.

Părere cu care, firește, sîntem intrutotul de acord.

I. ALEXANDRU

BREVIAR JURIDIC

NOI PREVEDERI LEGALE REFERITOARE LA APĂRAREA, CONSERVAREA ȘI FOLOSIREA TERENURILOR AGRICOLE

Recent, în Buletinul Oficial nr. 122 din 12 octombrie 1970, a fost republicată Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 2501/1969, ca urmare a art. II din H.C.M. nr. 1322/1970, privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele de apărare, conservare și folosire a terenurilor agricole.

Astfel, conform acestor reglementări, neefectuarea de către posesorii de terenuri agricole, pe întreaga suprafață de teren pe care o au a lucrărilor agricole, potrivit regulilor agrotehnice stabilite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și aduse la cunoștința publică prin presă, decizii ale comitetelor executive, ale consiliilor populare sau prin alte mijloace se sancționează cu amenzi de la 200 la 1000 lei — dacă contravenția este săvîrșită de angajații organizațiilor socialiste în executarea atribuțiilor de serviciu — și de la 100 la 500 lei — dacă este săvîrșită de alte persoane. Această sancțiune se acordă și în cazul neaplicării normelor tehnice stabilite prin proiectele de organizare a teritoriului, aprobate legal, pe terenurile pe care s-au executat lucrări pentru înființarea de plantații de vie și pomi, pentru ameliorarea pășunilor și fînețelor degradate și alte asemenea lucrări.

Neidentificarea și neluarea de către organizațiile socialiste a măsurilor necesare pentru punerea în cultură, în termenele stabilite de organele agricole județene, a terenurilor folosite neeconomic — cum sînt cele afectate de eroziune, salinizate, nisipoase, cele cu exces de umiditate, drumurile de exploatare inutile, cele din incintele organizațiilor socialiste și altele — precum și neînălțurarea, la indicația direcțiilor agricole județene, a tufărișurilor, mărăcișurilor și a pilcurilor de arbori care nu au rol de protecție sînt contravenții care se pedesc cu amenzi mai mari, de la 1000 la 2000 lei dacă ele sînt săvîrșite de angajații organizațiilor socialiste în executarea atribuțiilor de serviciu, și de la 500 lei la 1000 lei dacă sînt săvîrșite de alte persoane.

Cu amendă de la 1500 la 3000 lei, respectiv de la 750 la 1500 lei, se sancționează și scoaterea din producția agricolă vegetală a terenurilor agricole situate în vatra satelor sau în perimetrul construiilor al orașelor, prin amplasarea de obiective industriale, agrozootehnice și social-culturale, fără aprobarea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, precum și degradarea solului prin diminuarea sau ridicarea stratului fertil de pămînt, prin exploatarea balastului și nisipului de sub stratul fertil, ori în alt mod, fără aprobarea legală. Cu aceeași amendă se sancționează și crearea de drumuri și poteci prin culturi și plantații pomi-viticole, în afara celor prevăzute prin proiectele de organizare a teritoriului, neluarea măsurilor corespunzătoare de către organizațiile socialiste din al căror proces de producție provin, ca surgerile de reziduuri să nu afecteze terenurile agricole învecinate, precum și împiedicarea desfășurării normale a procesului de producție din agricultură prin depozitarea de deșeuri și reziduuri de orice natură pe terenurile agricole.

Articolul 3 din legea amintită prevede că, constatatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac prin proces verbal încheiat de specialiștii din cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, al direcțiilor agricole județene și unităților subordonate, imputerniciți, după caz, de conducerea acestora. Se menționează, de asemenea, că împotriva procesului verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii se pot face plîngeri în termen de 15 zile de la comunicare, plîngerea suspendînd executarea sancțiunii pînă la soluționarea cazului.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

PE TEME DE PROTECȚIA MUNCII

Iar apărătorile!

Am mai abordat și cu alte prilejuri în cadrul rubricii noastre problema necesității asigurării, și mai cu seamă a utilizării, apărătorilor de protecție pentru diferite tipuri de mașini și utilaje folosite în agricultură. Revenim asupra ei deoarece, așa cum se constată, sînt încă multe unități unde problema respectivă este privită cu insuficientă atenție. Și nu o dată, lipsa apărătorilor de protecție pentru organele active, în mișcare, ale mașinilor agricole se traduce în pierderi de vieți omenești. Dar, să exemplificăm cu cîteva din cazurile petrecute în ultima vreme.

În după-amiaza zilei de 20 octombrie a.c., mecanicul agricol Gheorghe Corneanu, de la I.A.S. Poarta Albă, județul Constanța, om de 47 de ani, cu doi copii, remedia o defecțiune la combina de siloz C.S.U. cu care trebuia să-și continue lucrul. În loc să oprească motorul și apoi să efectueze remediarea, el a găsit cu cale că poate să acționeze cu aceasta în funcțiune. La un moment dat, crucea cardanului, aflată fără apărătoare, a prins haina mecanizatorului, trîntindu-l și lovindu-l de tractor. Accidentul s-a soldat cu moartea tractoristului.

Intr-un mod asemănător și-a pierdut viața într-un accident, în ziua de 16 octombrie a.c., și cooperatoarea Ro-

dica Costache, de la C.A.P. Ștefănești, județul Ilfov. Repartizată să lucreze ca personal de deservire la o combină de recoltat C.S.U., Rodica Costache a încercat să se urce pe tractorul aflat în lucru, din mers. Îmbrăcămintea sa a fost prinsă de axul cardanic, căruia îi lipsea de asemenea apărătoarea de protecție, și tragicul accident s-a produs.

Aceiași lipsă a apărătorii de protecție la axul cardanic a fost plătită cu prețul vieții unui muncitor și la I.A.S. Smîrdan, județul Galați. Accidentul a avut loc în ziua de 9 octombrie, iar victimă i-a căzut muncitorul necalificat Ion Mititelu — de 41 de ani, tată și el a doi copii — care lucra ca om de deservire la o mașină pentru zdrobit îngreșăminte chimice pietrificate.

De remarcat, în cazul de față, împrejurările în care a avut loc accidentul. Fără să fie autorizat, în vreme ce tractoristul lipsea, Ion Mititelu s-a urcat pe tractor, cuplînd priza de putere a acestuia. La coborîre, din neatenție, el a fost prins de axul cardanic — lipsit așa cum spuneam de apărătoarea de protecție cuvenită — și zdrobit pur și simplu.

Cazurile amintite ne determină să ne adresăm din nou conducătorilor de unități, șefilor locurilor de muncă, mecanizatorilor, la același mod imperativ: procurați și folosiți apărătoarele de protecție! Nu uitați că, așa cum se obișnuiește să se spună, mașinile sînt „animale care mușcă”!

Un scurt popas autumnal la Casa agronomului a județului Ilfov, situată nu departe de Capitală, ne prilejuește, ca și-n alte dăți, consemnarea nu numai a unor rezultate cu care orice instituție similară din țară s-ar putea mândri, ci și a unor lucruri în măsură să constituie subiecte de aprofundare și generalizare.

Stăm de vorbă cu inginerul Nicolae Aldea, directorul unității. Notăm, pentru început, că în zece luni care s-au scurs din acest an, aici, la Casa agronomului din Săftica, au fost efectuate peste 24 000 de zile om de instruire — prin consfătuiri, cursuri, de mai lungă sau mai scurtă durată etc.— cifră care situează instituția respectivă pe un loc de frunte în cadrul unităților cu același profil din celelalte județe ale țării. Dar, nu atât asupra laturii cantitative a activității am zăbovit, cât mai ales asupra preocupărilor în domeniul îmbunătățirii calitative a procesului de instruire.

— Și în anii trecuți, remarca ing. Aldea, am avut o activitate destul de bogată. Am observat însă că, organizând acțiuni în general de scurtă durată, bazate cel mai des doar pe expuneri teoretice, nu întotdeauna procesul de asimilare a cunoștințelor, oglindit îndeosebi în munca practică de zi cu zi a celor care urmau asemenea forme de instruire, era cel urmărit de noi. Tocmai de aceea, în anul în curs, și mai cu seamă în cel de-al doilea semestru, ne-am intensificat preocupările în privința calității acțiunilor de propagandă tehnică.

— Și, ce s-a întreprins în acest scop?

— Mai întâi, am organizat cursuri și instruirii pe o durată ceva mai mare, pentru a putea cuprinde așa cum se cuvine tematica stabilită. De altfel, țin să subliniez că sint adepții unor astfel de cursuri, care să dureze cel puțin șase zile. În al doilea rând, ne-am preocu-

pat ca, paralel cu lecțiile teoretice, să afectăm un număr corespunzător de ore aplicării în practică a cunoștințelor predate. La cursul pentru tehnicienii de la circumscripțiile sanitar-veterinare, pe tema diagnosticului gestației la taurine, bunăoară — organizat nu de mult, în trei serii a câte șase zile — doar două zile au fost rezervate lecțiilor teoretice, restul de patru fiind destinate în exclusivitate unor lucrări practice, desfășurate sub directa îndrumare a conferențiarului universitar Flo-

retice. Firește, au fost prezentate și asemenea expuneri, de către cadre competente de la Direcția agricolă județeană. Am căutat însă ca și aici accentul principal să cadă pe latura practică a problemelor incluse în tematică. În acest scop, au fost asigurate în cantități suficiente fișe individuale, foi de pontaj, centralizatoare și alte formulare și documente contabile pe care economiștii de fermă trebuie să le întocmească. După lecțiile teoretice, cursanților li s-a cerut să calculeze, să în-

Consultăm procesul-verbal întocmit după examinarea cursanților. Într-adevăr, cei mai mulți dintre aceștia, prin calificativele pe care le-au obținut, au dovedit că au asimilat cunoștințele cuprinse în tematică. Maria Frincu, economista unei ferme horticoale de la cooperativa agricolă din Ploșoru, Georgeta Banu, de la ferma legumicolă a cooperativei agricole din Ciolpani, Haralambie Savu, de la Călugăreni, Florica Simion, de la Crevedia, Silvia Gheorghie de la Clejani, Eugenia Zane, de la Platonești sint doar cițiva dintre cei care au obținut, pentru temeinicia pregătirii lor, calificative maxime.

Din cîte lesne se poate observa, în rîndul acestora predomină reprezentanții „sexului frumos”. Să fie oare aceasta o dovadă că pentru funcția de economist de fermă se simt mai mult atrase femeile? Se prea poate. Și încă o remarcă am mai avea de făcut. Examinînd „catalogul” respectiv, care pe lângă calificativul primit consemnează pentru fiecare cursant și pregătirea de bază a acestuia, am constatat că cele mai bune note le-au primit acei economiști care sint absolvenți ai unor școli agricole de nivel mediu. Lucru firesc, de altfel, și explicabil pentru oricine. Nefiresc ni s-a părut însă faptul că, în vreme ce sute și sute de asemenea absolvenți ai școlilor medii agricole, pregătiți anume să lucreze în această ramură a economiei naționale, se vîntură prin locuri de muncă ce nu au nimic comun cu formația lor profesională, în această funcție nou creată, de economist de fermă, au fost promovați totuși, în marea majoritate, oameni cu o pregătire elementară, mulți dintre ei absolvenți a numai patru sau cinci clase. E și aceasta o problemă care socotim noi, ar trebui să îndemne mai mult la reflecție.

P. VOICULESCU

Zi de examen la casa agronomului din Săftica

rian Seiciu și a altor cadre didactice de la catedra de specialitate a Facultății de medicină veterinară din București. De asemenea, în lunile septembrie și octombrie au fost organizate, tot în trei serii, a câte nouă zile fiecare, cursuri la care au participat economiștii fermelor cu profil vegetal din toate cooperativele agricole ale județului. Tematica a fost deosebit de bogată, cuprinzînd probleme privind organizarea producției și a muncii în ferme, gestiunea economică internă, retribuirea membrilor cooperatori, planificarea activității economico-financiare în cadrul fermelor, evidența muncii și decontările cu membrii cooperatori, evidența tehnico-operativă, contractarea și valorificarea produselor agricole, relațiile financiare ale cooperativei agricole cu statul etc. La prima vedere, s-ar părea că pentru o asemenea tematică este nevoie îndeosebi de expuneri teo-

registreze în fișe, să întocmească diferite documentații, în așa fel încît cunoștințele teoretice să fie cit mai temeinic fixate. Și, un lucru cu adevărat nou încercat cu aceste serii de economiști, a fost acela al examinării și notării lor, la închiderea cursurilor, pe bază de lucrări scrise și probă orală.

— Concluziile?

— Procedul ni se pare cit se poate de bun. În cazul de față, la proba scrisă, li s-au cerut cursanților să răspundă la unele probleme bine precizate, stabilite împreună cu direcția de resort din cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii; oralul s-a desfășurat sub forma unor discuții, cu aplicații practice la tablă. Faptul că cei veniți la instruire știau că vor trebui să facă dovadă însușirii celor predate, a sporit considerabil interesul lor pentru curs. De altfel, calificativele primite sint elocvente în această privință.

Noul sediu al Stațiunii experimentale agricole Suceava

Foto : N. CONSTANTIN

Util pentru documentarea dv.

MATERIAL VALOROS PRIVIRE LA REPARAȚIILE DE MAȘINI ȘI TRACTOARE

Sumarul ediției din luna octombrie a.c. al revistei „Mecanizarea și electrificarea agriculturii” este profilat în întregime pe problema reparațiilor la mașinile și tractoarele aflate în dotarea unităților agricole. Apariția acestui material valoros încă din această lună, recomandările pe care revista le conține, mai ales în ce privește măsurile de pregătire, oferă

unităților agricole o serioasă bază documentară în vederea desfășurării cu rezultate bune a campaniei de reparații din toamnă-iarnă.

Primul din suita de articole cuprinse în sumar se referă la tehnologiile de reparații ce trebuie folosite în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii. În continuare, sint dezbătute probleme legate de repararea utilajelor din fermele zootehnice, corpurilor pompelor hidraulice de la tractoarele U 26 (27), U 650 (651), folosirea cu-

zinețelor Glacier în procesul de reparații la motoarele D 103, utilizarea extractoarelor la demontarea tractoarelor și mașinilor agricole, apoi se descriu dispozitivele folosite la repararea tractoarelor și dispozitivele pentru demontarea, reglarea și echilibrarea ambreiajelor de la combina autopropulsată C 12 „Gloria”. Sint prezentate, de asemenea, unele utilaje noi ce se folosesc la reparații, cum sint macaraua mobilă de 1 tf și altele, cu destinație specială pentru uzul atelierelor.

MANUALUL DE L. FRANCEZA

Ministerul Agriculturii și Silviculturii a editat un MANUAL DE L. FRANCEZA, adaptat pentru cadrele de specialitate din agricultură. Pe lângă calitățile sale didactice superioare, manualul este realizat în condiții superioare și din punct de vedere grafic.

Manualul poate fi solicitat, contra ramburs, de la Redacția revistelor agricole din București, str. Pictor Grigorescu nr. 10 bis, sector 7, costul fiind de 39 lei, plus taxele de expediție.

POȘTA REDACȚIEI

COMPLEXUL INTERCOOPERATIV DE CREȘTERE ȘI INGRĂȘARE A PORCILOR JILAVELE, JUDEȚUL ILFOV :

În conformitate cu art. 17 din Legea nr. 4, privind organizarea producției și a muncii în agricultură, anagajații din asociațiile intercooperatiste și celelalte forme de asociere și cooperare în producția agricolă beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru salariații din întreprinderile și organizațiile de stat, inclusiv alocația de stat pentru copii. Criteriile de acordare a alocației de stat pentru copii sint reglementate prin Decretul 285/1960, cu modificările aduse prin Decretul 1045/1968.

Valeriu BULHAC — președintele comisiei de revizie a C.A.P. Balta Albă, județul Buzău :

Atribuțiile comisiei de revizie sint cele prevăzute în art. 35 și 36 din Statutul cooperativei agricole de producție. În ceea ce privește retribuirea membrilor comisiei de revizie, Uniunea Națională a Cooperativei Agricole de Producție, a transmis, încă de la începutul anului, indicația de a se acorda tariful unei norme de categoria I pentru fiecare zi lucrată, timp de 10 ore. Durata verificărilor pentru care se poate face retribuirea nu poate să fie mai mare de 5 zile pentru revizia trimestrială și de 15 zile pentru revizia de fond anuală. Retribuirea se acordă numai după ce au fost întocmite lucrările de verificare și prezentate consiliului de conducere.

Ioan COZMA — contabil la C.A.P. din comuna Birzava, județul Arad :

Mai întâi, am vrea să vă informăm că, potrivit prevederilor art. 86 din Codul Muncii, tinerii între 14—16 ani pot fi angajați numai cu consimțământul reprezentanților lor legali și cu avizul medicului. În această situație, dacă angajarea se face conform Decretului nr. 90/1960, și regulamentului de aplicare a acestuia, aprobat prin H.C.M. nr. 224 din 1960, trebuie ca în termen de 30 de zile să se completeze carnetul de muncă. Aceleași documente normative prevăd că perioadele de timp lucrat ce nu pot fi dovedite cu acte oficiale, vor putea fi reconstituite în unități, de către comitetul sindicatului, prin cel puțin 2 martori care au lucrat cu cel în cauză în aceeași perioadă și în aceeași unitate și posedă acte oficiale.

Alexandru GHEORGHE — învățător, comuna Virtop, județul Dolj :

Întrucît articolul trimis de dv. nu intră în sfera tematică a revistei noastre, l-am expediat ziarului „Satul socialist”, care de regulă abordează asemenea probleme.

Ing. Eugeniu LUBAN — din București :

Art. 33 din H.C.M. 252/1967, republicat în Buletinul Oficial nr. 17 — 18 din 1 februarie 1969, prevede că la stabilirea vechimii în muncă perioadele de 6 luni sau mai mari se întregesc la un an, iar cele mai mici de 6 luni se neglijează. Dv. avînd o vechime în muncă mai mare de 24 ani și 6 luni (perioada incapacității temporare de muncă se consideră vechime în muncă) puteți fi deci pensionat, la cerere. Întreprinderea la care sinteți angajat nu poate însă să vă pensioneze pentru limită de vîrstă la inițiativa ei, decît după ce impliniți vîrsta de 62 de ani, conform art. 7 litera a din Legea nr. 27/1966.

Ing. Ion SCRIBA — comuna Căsimcea, județul Tulcea :

În cazul transferului la cerere, făcut conform prevederilor art. 11 litera b din legea nr. 1/1970, se acordă, pe baza art. 16³ din Codul Muncii și art. 14 din instrucțiunile nr. 7000/1964 elaborate de Ministerul Finanțelor și fostul Comitet de Stat pentru Probleme de Muncă și Salarii, dreptul la numai un concediu de 5 zile lucrătoare, plătit de unitatea la care angajatul se transferă, în vederea mutării familiei și gospodăriei sale.

Desfacerea contractului de muncă al unui angajat nu este obligatoriu să fie precedată de mai multe alte sancțiuni sau avertismente; dacă respectivul angajat a comis o faptă gravă, i se poate desface contractul de muncă chiar dacă în trecut nu a mai avut sancțiuni.

În legătură cu cealaltă întrebare, vă informăm că un angajat poate fi pensionat de invaliditate numai dacă are recomandarea comisiei de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 8-14 noiembrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 11,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00. Programul II: 7,30; 14,00; 23,00; 0,55. Programul III: 19,30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5,00; 6,00; 9,00; 10,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 6,00; 12,00; 14,00; 18,00; 21,00; 23,00; 0,55; programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 22,00. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,00; 16,00.

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9,30 — ORA SATULUI. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 6,20 — JURNAL AGRAR.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8,45 — Deschiderea emisiunii; 9,00 — Matineu duminical pentru copii și școlari; 10,00 — **VIATA SATULUI:** ● Calendarul lucrărilor agricole; arăturile pentru însămînțările de primăvară; plantări în livezi; asigurarea bazei furajere ● Trei începuturi — reportaj filmat la liceele agricole din Brănești și Fundulea ● Anchetă despre condițiile de muncă și de trai asigurate mecanizatorilor ● Muzică populară românească; 11,30 — Amfiteatru muzical; 12,00 — De strajă patriei; 12,30 — În reluare, la cererea telespectatorilor: Film artistic: „Golful paradisului”. Producție a studiourilor engleze; 14,00 — Selecțiuni din Festivalul de muzică ușoară „Gondola de aur” — Veneția 1970; 14,30 — „Alină-te dor, alină-te”. Muzică populară; 15,00 — Emisiune în limba maghiară; 16,30 — Studioul „N”; 18,00 — Patrium Carmen. „Cîntare patriei”. 19,20 — Desene animate; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — România în 1 000 de imagini: 20,20 — Bun li vinul ghiurehiului... Spectacol muzical-coregrafic; 22,20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,35 — Duminică sportivă; 23,00 — Închiderea emisiunii programului 1. **Programul II:** 20,00 — Film pentru copii și tineret: „Antrenorul”; 21,25 — BULETIN DE ȘTIRI. Carnet bucurestean; 21,40 — Recital George Danciu; 21,55 — Reluarea serialului de sîmbătă seara: 22,45 — Închiderea emisiunii programului 2.

LUNI: 18,00 — Scena și ecranul; 18,30 — Mîndrulită din Băcău. 19,00 — Ce sînt și ce trebuie să fie centralele industriale; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Agenda politică; 20,10 — Teatru foileton: „Războiul celor două roze” (III); 21,00 — Steaua fără nume; 22,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE;

MARȚI: 10,00 — 11,00 — Telescoală; 18,00 — Deschiderea emisiunii. Interpretul preferat de muzică ușoară; 18,30 — Toate pinzele sus! — emisiune pentru pionieri; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Zilele și nopțile Doftanei; 20,15 — Seară de teatru: „Femeile savante”; 21,55 — Prim plan: Acad. Emil Condurachi; 22,80 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,40 — Din muzica popoarelor.

MIERCURI: 18,00 — Deschiderea emisiunii. Micii meșteri mari — emisiune de construcții tehnice pentru pionieri și școlari; 18,30 — Cabinetul economic TV; 19,10 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Telecinemateca: „Agent secret”; 22,00 — Cadrans internațional; 22,45 — Bucuriile muzicii; 23,05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 18,00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18,30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18,50 — Mult e dulce și frumoasă; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Conferința de presă TV. Planul de sistematizare a Capitalei; 20,50 — Film serial: „Noile aventuri ale lui Huckleberry Finn”; 21,20 — Panoramic științific; 22,00 — Teleglob: Dar es Salaam. Reportaj filmat; 22,25 — Poșta TV; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,00 — Închiderea emisiunii programului 1. **Programul II:** 20,00 — Biblioteca pentru toți: Poetii Văcărești; 20,40 — BULETIN DE ȘTIRI; 20,45 — Instantanee, de Carmen Dumitrescu; 21,00 — Transmisiunea părții a II-a a Concertului Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. Dirijor Emanuel Elenescu; 22,00 — Film artistic: „Șopronul roșu”; 23,15 — Închiderea emisiunii programului 2.

VINERI: 17,00 — Deschiderea emisiunii. Telescoală; 18,00 — CĂMINUL: Primul an de căsnicie. Realizatorii și invitații emisiunii își propun ca timp de 50 de minute să vă rețină atenția cu multitudinea problemelor ridicate de începuturile vieții de familie; 18,50 — Revista economică TV. — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Reflector; 20,15 — Film artistic: „Baltagul”. Coproducție româno-italiană. Ecranizarea după romanul cu același titlu de Mihail Sadoveanu; 22,00 — Recitalul tînterilor muzicieni: Radu Toescu — pian și Gerda Radler Spireanu — soprană; 22,20 — Dinamica societății românești. Știința conducerii; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTA: Programul I: 17,00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană; 18,10 — Publicitate; 18,15 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19,15 — Publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Tele-enciclopedia; 20,50 — „Crizantema de aur”. Program de romane realizat cu concursul laureaților ediției a III-a a Festivalului de la Tirgoviște; 21,10 — Film serial: „Incoruptibili”; 22,00 — Seară jubiliară Franz Lehar — cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la nașterea compozitorului. Interviziune — transmisiune de la Sofia; 22,30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,45 — Telesport: Aspecte de la finalele Campionatului European de box — juniori. Înregistrare de la Miskolc; 23,30 — Închiderea emisiunii programului 1. **Programul II:** 20,00 — La fîntina dorului. Emisiune realizată cu concursul prof. dr. docent Mihai Pop; 20,30 — Reflector; 20,45 — Artă plastică. Expoziția retrospectivă Catul Bogdan; 21,00 — BULETIN DE ȘTIRI; 21,05 — Seara melomanului; 21,55 — Publicitate; 22,00 — Reportaj pe glob. „Philadelphia Arabică”; 22,15 — Film serial: „Vidocq” (V); 22,40 — Astăzi seară, jazz. Nonetul de jazz condus de Bebe Prisada; 23,10 — Închiderea emisiunii programului 2.

Specialiști, cadre tehnice, lucrători
din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

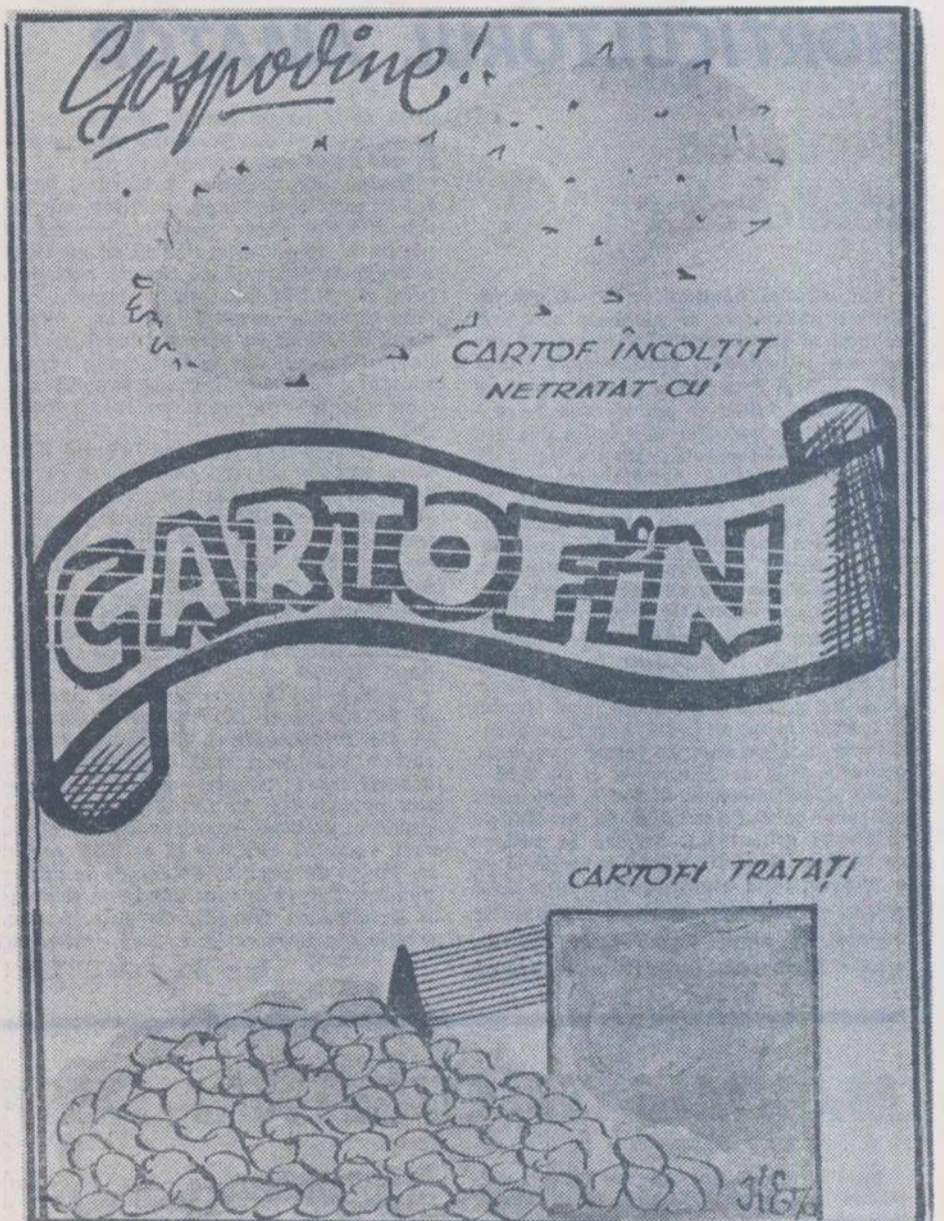
Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferati abonamentele pe termen lung!

CENTRALA INDUSTRIALĂ DE MEDICAMENTE ȘI COLORANȚI

Bd. Ion Șulea, nr. 246 — București

GOSPODINE!

Cartofinul se întrebuițează ca antigerminativ (împiedică apariția colților) la cartofi.

- Se sortează cartofii alegînd pe cei buni;
- cartofii selecționați sînt așezați pe grătare de lemn, prăfuindu-se cu Cartofin la fiecare 2—3 rînduri, făcîndu-se în modul acesta grămezi de max. 1,20 m înălțime;
- conținutul unei cutii de 100 grame este suficient pentru tratarea a 50 kg de cartofi.

Cartofinul nu este vătămător pentru oameni și animale. El nu influențează gustul și calitatea cartofilor.

Cartofinul se livrează în cutii de carton a 100 g și în saci de hîrtie a 40 kg.

Depozitarea se face în locuri curate și uscate, la temperatură moderată.

Cartofinul este produs de UZINA CHIMICĂ 9 MAI, Bd. Ion Șulea 246.

Întreprinderea județeană extractivă și metalo-chimică

cu sediul în MIERCUREA CIUC, str. Harghita nr. 47
livrează pe bază de comandă fermă:

- Adăpători cilindrice pentru păsări ACP-5 și ACP-10
- Hrănituri tronconice HG-20
- Adăpători automate pentru porcine cu nivel constant
- Roabe metalice capacitate 55 litri
- Dulapuri metalice vestiar tip. VS-3 (cu trei compartimente)

Doritorii pot solicita relații suplimentare la telefon 337
Miercurea Ciuc.

CALEIDOSCOPI

FRUMUȘETILE PATRIEI

Cheile Turzii

Din dealurile care urcă domol la apus de orașele Turda și Cimpia Turzii se desprind Munții Trascăului. Acești munți, cuprinși între Valea Arieșului și cea a Ampoiului, nu sînt vestiți prin înălțimile lor — vîrful cel mai înalt, Poienița, are 1438 m — ci mai ales prin pitorescul lor deosebit. Aici întîlnim o feerie în calcar, cu hrube subterane, abisuri, tuneluri, chei și peșteri.

Dintre aceste podoabe naturale cum rar se întîlnesc în alte locuri, se remarcă în mod deosebit Cheile Turzii: o trecătoare îngustă, între doi pereți gigantici, lungă de cîteva kilometri, săpată de pîriul Hășdate într-un masiv de calcar. De o parte și de alta, guri întunecoase și grote se deschid alături de turnuri și coloane zvelte, dăltuite în piatră, ori stînci ce par a susține dunga azurie a cerului.

La intrarea în chei te întîmpină un culoar format din doi pereți uriași, a căror lungime este de 2.900 m, iar înălțimea, pe alocuri, chiar de 300 m. Acesta este masivul calcaros al Trascăului, unde de se-

cole apa limpede a Hășdatelor a luptat pentru a-și croi drum.

Un alt loc pitoresc este cel numit Peștii de trepte. Aici zidurile stîncoase se înalță brusc pe sute de metri, iar cheile se îngustează pînă la 10 m. În partea dreaptă se vede așa-numitul „Turn galben” pe care stau înfipte exemplare de tisă.

După o porțiune mai largă, la mijlocul cheilor apare un grohotiș ale cărui bucăți de piatră sînt scăpate de sus, din Căldarea caprelor. Spre sfîrșitul defileului se află Șipotul Cheii, de unde pereții încep să se depărteze, valea luminîndu-se din ce în ce mai mult. În aceste locuri peisajul este plin de o vegetație bogată, din care nu lipsesc garofițele roșii ca focul, clopoșei ș.a.

În continuare, întîlnim malul plin de lăcașuri în stîncă. Din această cauză, locul se și numește „Între peșteri”.

În afară de aceste frumuseți naturale, Cheile Turzii ascund în sinul lor adevărate comori de plante și animale. O suprafață de peste 100 hectare a versanților acestor chei — cele mai vizitate din Munții Apuseni — este rezervația botanică. Sînt ocrotite în această rezervație plante rare, de origini diferite — de la cele meridionale, la cele de stepă sau de pădure.

Toponimia cheilor a fost completată de către oamenii de știință și, astfel, alături de denumirile date unor locuri de popor, cum ar fi „Peștera Morarilor”, „Coasta Călăstun” sau „Porumbarii”, întîlnim și denumiri date în amintirea unor oameni de știință, niari cercetători, cum ar fi Creasta lui Koch sau Polmoanele lui Răcoviță.

— Peste zece zile ne întîlnim tot aici ?

Desen de Nic. NICOLAESCU

Sitar in migrație

HORTICULTORUL AMATOR

Plantarea coniferelor

Majoritatea horticultorilor, și specialiștilor obișnuiesc să planteze conifere, arbuști și pomi fructiferi numai toamna sau primăvara, cînd aceștia sînt fără frunze. Practica a dovedit însă că astfel de plantări se pot efectua în orice sezon, cu condiția să-i luăm din pepinieră și să-i plantăm cu un balot de pămînt la rădăcină. Astfel de transplantări dau bune rezultate în special la conifere de valoare ca: Picea Pungens (molid ornamental), Picea Pungens Argentea (brad argintiu), Ginkgo biloba, Thuja globosa și multe alte soiuri, apoi arbuști ca: magnoliile, liliac etc.

Coniferele sau arbuștii alegeți pentru plantare vor fi pregătiți în prealabil la coroană și rădăcină. Volumul balotului de pămînt depinde de felul speciei și vîrstă. Cu un an înainte de transplantare se sapă un șanț de formă circulară, de circa 0,60 m diametru și de 0,70—1,000 m adîncime, la distanță mai mare sau mai mică de tulpină, în funcție de mărimea arbustului. Se are în vedere ca rădăcinile să fie tăiate cu grijă și cu o unealtă bine ascuțită. Se umple apoi șanțul cu mranită, compost sau pămînt vegetal. În anul următor, cu ocazia scoaterii arborelui (arbustului etc) se va

avea grijă ca pe balotul de pămînt să se păstreze și din pămîntul care a fost așezat după executarea șanțului.

Înainte de ridicarea arborelui, balotul de pămînt se leagă cu sîrme, lanțuri sau frînghii peste rogojini, pentru ca pămîntul să nu crape și să se mențină aderent la rădăcină, în timpul transportului și pînă la așezarea în groapă.

În practica curentă noi am folosit plasă de sîrmă cu care s-a legat perfect balotul de pămînt la rădăcină: transportul a fost bine asigurat și coniferele s-au plantat în gropi cu tot ambalajul.

Gropile pentru plantare la locul definitiv trebuie să aibă dimensiuni cu cel puțin 30 cm mai mari decît balotul de pămînt. În cazul folosirii doagelor pentru legatul balotului de pămînt, acestea se scot după așezarea arborelui în groapă și alinierea lui.

După umplerea gropii cu pămînt, se udă abundent, după ce el a fost bine îndesat și bătut. Udarea se va repeta după 10—15 zile.

Înainte de mutare coroana trebuie să fie redusă cu 20—30%, iar la conifere să fie înfășurată sul. Pentru a nu fi mișcați de vînt în primul an de vegetație, arborii mari trebuie ancorati din trei sau patru părți cu sîrme legate cu un capăt în coroană peste bucăți de cirpe, saci, rogojini etc., iar la celălalt capăt, cu fîruși de circa 30—40 cm, ce se bat în pămînt. Tulpinile speciilor lemnoase vor fi învelite cu frînghii de paie, nuiele, trestie etc. ceea ce le asigură prinderea

Ing. Eugeniu LUBAN

MAXIME ȘI CUGETĂRI DESPRE ECONOMIE

Dacă vrei să fii bogat, nu învățați numai cum se cîștigă banul, ci și cum se păstrează.

Dacă vă spune cineva că puteți să vă ridicați altfel decît prin muncă, economie și cultură, fugiți de el.

B. FRANKLIN

Economia, dacă nu are nici o pată, este o virtute, o virtute socială indeosebi, dar și o virtute individuală. Într-adevăr, cel care economisește se lipsește de una sau de alta, se înfrîncează, se oprește în fața povîrnișului plăcerilor fără măsură. El face astfel un act de prevedere și de tărie sufletească.

II. MARION

Cheltuiala să-ți fie întotdeauna mai mică decît cîștigul. Să faci așa, ca întotdeauna o parte, fie cît de puțină, din ceea ce agonisești, s-o pui deoparte, ca să ai pentru viitor... Cine cheltuiește toamă pe toamă cît cîștigă, nu e nici nebun, dar nici cuminte, ci omul veșniciei nevoi.

G. COȘBUC

Economia este ordinea pe care trebuie s-o ai în toate zilele... Economia este fereala de orice risipă.

MHAIL SADOVEANU

Punerea deoparte nu-i avariție. Omul înțelept nu stringe ca să stringă, ci ca să cheltuiască în mod superior.

GEORGE CALINESCU

Economia numai pentru a stringe bani e ceva de disprețuit, chiar atunci cînd banii au fost cîștigați în chip cinstit. A stringe bani numai pentru plăcerea de a fi bogat este semnul caracteristic al unei minți mărginite și al unui suflet mic.

SAMUEL SMILES

Înțelepciunea, cumpătarea și buna gospodărire sînt tovarăși prețioși pentru îndulcirea vremurilor.

SAMUEL DREW

Pentru a putea păstra, omul trebuie să-și poată mărgini trebuințele și să se ferească cît va putea de acelea care sînt factice și provin numai din năravuri rele și dintr-o educație neingrijită.

ION GHICA

Agonisc, se deosebește prin elementul unei stăruințe îndelungate. Poate să cîștige cineva din întîmplare, poate să do-

bindească prin îndrăzneală, poate să capete prin dăruială; însă nu se agonisește decît prin trudă, prin muncă, prin răbdarea de a stringe picătură cu picătură.

B. P. HAȘDEU

Economia, adică dreapta cumpănire între foloasele aduse de cutare cheltuială și sacrificiile făcute pentru ea; aceasta alît în economia generală a statului, cît și în cea individuală.

MIHAI EMINESCU

Cumpătarea și lucrul sînt cele două adevărate leacuri ale omului.

J. J. ROUSSEAU

Sînt multe mijloace de îmbogățire dar puține sînt cinștite. Economia este unul dintre cele mai sigure.

F. BACON

Înainte de toate învățați pe copii să economisească căci economia este baza tuturor virtuților.

V. HUGO

MAGAZIN SPORTIV

Iată ce e, într-adevăr, nou în box

Lume tot mai multă în sala Floreasca, pe măsură ce „sita” întîlnirilor cerne „făina” cea mai bună. În fotolii ori în staturii întîlnesc numeroase figuri cunoscute, pasionați ai ringului cărora nu le scapă nici o gală atractivă, de cîteva decenii.

Stau de vorbă, între alții, cu Constantin Cionoiu, unul dintre cei mai buni boxeri ai noștri cu un sfert de veac în urmă, în prezent antrenor la Asociația sportivă „Grivița Roșie”, avînd la ora actuală 28 de elevi.

— Ce părere aveți despre actualele campionate naționale de box? Ce aduc ele într-adevăr nou?

— Fără îndoială, cutezanța multor tineri de talent din Capitală sau din diferite centre pugilistice ale țării, de a ataca viguros centurile de campioni. Se poate afirma că la actuala ediție a campionatelor, misiunea „vedetelor” sau a favoriților a fost extrem de grea. Challengerii nu s-au mai speriat de nume cu rezonanță în box, au luptat cu dirzenie și entuziasm pentru a se califica cel puțin în sferuri de finală sau în semi-finale. Unul dintre pugiliștii cu „carte de vizită” bună, Hodoșan, de pildă, a fost învins de către un necunoscut. Alți boxeri consacrați — Ivan, Gruiescu, Pemetcu, Simion, Silberman — au trebuit să se întrebunțeze foarte serios pentru a cîștiga. Iar campionului european Aurel Dumitrescu i s-a acordat pe nedrept decizia în sferurile de finală, întrucît lăcătușul bucureștean Iulian Lungu cîștigase cert. De altfel, arbitrii străini, prezenți la campionate și deci neutri — England și Popiolek — l-au dat învingător pe acesta din urmă.

— În altă ordine de idei, cum explicați faptul că mulți boxeri bine cotați se prezintă în rînd cu o formă necorespunzătoare?

— Nu duc, în primul rînd, o viață cu adevărat sportivă. Nu se antrenează suficient și în plus sînt deseori prea mult sollicitați din toate punctele de vedere. Către înlăturarea acestor neajunsuri trebuie să insistăm noi, antrenorii...

— În sîrșit, ca specialist ce credeți: va reuși Casius Clay să recîștige centura de campion mondial?

— În mod sigur. Faptul că numai cu 6 săptămîni de antrenament și-a făcut o reîntărire strălucită, vorbește grăitor asupra marilor lui posibilități.

ȘTIAȚI CĂ...

...în meciul susținut împotriva formației Sochaux, echipa din orașul Nîmes (Franța) în care activează în prezent Pîrcălab și Voinea, a obținut victoria cu 4—3, după ce fusese condusă la un moment dat cu 3—0? De reținut e și faptul că la scorul de 3—1 pentru Sochaux, Voinea — de care echipa noastră Steaua s-a dispensat cu alîta ușurință — a înscris consecutiv cele trei goluri care au adus victoria formației sale. „Această extraordinară revenire a echipei Nîmes — scrie ziarul francez „L'Equipe” — este opera unui singur jucător-artist: românul Voinea, un băiat curios, cu picioare scurte și cu un stil puțin spectaculos, care l-a surprins totuși complet pe portarul oaspeților, Battman, printr-un tir excelent cu piciorul stîng, din plină fugă”...

...fedeerația franceză de fotbal dispune la ora actuală de 700.000 de jucători legitimați în cadrul diferitelor cluburi afiliate?

...în cursul unui meci de fotbal ce a opus echipele de amatori din Chalet și Nantes (Franța) mai mulți jucători ai primei formații au trebuit să părăsească terenul, la un moment dat, ca urmare a unei intoxicații grave alimentare, la dejunul din ziua respectivă.

...celebrul alergător Eddy Merckx, sfătuit de către un medic belgian, a întreprins de curînd o... cură de ape minerale în stațiunea balneară Montecatini, din apropierea de Florența.

...un medic din R. F. a Germaniei, Dirk Clasing, a arătat de curînd că, după părerea sa, cea mai mare parte a jucătorilor de fotbal profesioniști din țara sa se dopează spre a obține un randament cît mai bun? El a adus această gravă acuzație, cu prilejul terminării unui curs al medicilor sportivi în localitatea Ludwigshofen.

Rubrică redactată de Al. IANCU

DOCUMENTAR EXTERN

Nu se cunosc cifre exacte, dar experții sînt unanimi în a afirma că pierderile de produse după recoltare pot să atingă 10 pînă la 25% din total. Iată de ce problema evitării acestor pierderi se pune în modul cel mai serios, cu atît mai mult cu cît pierderile cele mai importante se produc în țările în curs de dezvoltare, unde și nevoile sînt cele mai mari. Știința și tehnica contemporană au găsit în radiațiile nucleare un prețios aliat în lupta împotriva risipei de bunuri alimentare. Aceste radiații au capacitatea de a distruge bacterii, mușcagii și insecte care deteriorează produsele destinate hranei omului. De asemenea, ele pot să împiedice germinarea nedorită a legumelor, ca și răspîndirea unor bacterii sau a altor microorganisme dăunătoare sănătății omului. Firește, utilizarea acestor radiații trebuie făcută potrivit unei tehnici foarte precise și delicate, în doze bine stabilite, astfel încît efectele dorite să atingă nivelul maxim, iar cele secundare, cum ar fi eventuala deteriorare a aromei, a culorii sau a texturii produsului alimentar, să fie evitate.

De pe acum, într-un șir de țări, iradierea alimentelor a devenit o tehnică curentă. Iată cîteva exemple. În Uniunea Sovietică și în Olanda, ea este utilizată pentru conservarea cartofilor, împotriva germinării, în păstrarea cerealelor, a fructelor uscate, a alimentelor concentrate uscate, pentru distrugerea

insectelor, conservarea fructelor și legumelor proaspete, a cărnii de vită, de porc, de pasăre și de iepure, precum și a altor produse din carne, a cepei, a ciupercilor etc. În Statele Unite, iradierea este administrată grîului și produselor derivate, precum și cartofilor, iar în Canada,

că în puține domenii se manifestă prudența și stăruința cu care sînt cercetate efectele posibile ale unei tehnici așa cum se face în conservarea „atomică“ a alimentelor. Opinia publică este adesea împotriva noii metode. Experții obișnuiesc însă să pună întrebarea: oare cunoaștem

în conservarea alimentelor.

Poate mai important decît aspectul psihologic al chestiunii este cel al efectelor diverse pe care iradierea o are asupra alimentelor. S-a stabilit astfel că iradierea nu influențează întru nimic calitatea proteinelor. Doze puternice duc însă la dispariția unei anumite părți a vitaminelor. Se știe însă că vitaminele sînt sensibile și la temperaturi înalte astfel încît radiațiile nucleare nu trebuie să li se aducă, din acest punct de vedere, o acuzație specială.

Orice tratament energetic aplicat alimentelor, inclusiv temperatura înaltă sau congelarea, are influență asupra gustului și texturii. Așa se petrec lucrurile și în cazul aplicării radiațiilor, de pildă, în cazul cărnii. O grijă deosebită privind condițiile de aplicare a tratamentului, poate reduce la minimum acest neajuns.

Nu este lipsit de interes să se știe că experiențele privitoare la calitatea alimentelor iradiate sînt complicate, de lungă durată și costisitoare. Cheltuielile necesitate de obținerea unor rezultate care să dea deplină satisfacție organelor sanitare pot să atingă chiar suma de 200 000 de dolari. Fără îndoială, aceasta explică, în bună măsură, progresul lent al introducerii în practică a metodei, dar nu exclude pătrunderea ei care treptat va oferi omenirii posibilitatea de a-și spori sîntor resursele alimentare.

C. ADRIAN

Nucleul atomic în salopetă

Conservarea produselor agroalimentare

în tratarea cartofilor și cepei. La fel și în Israel.

În fiecare țară, introducerea tehnicilor nucleare în domeniul conservării alimentelor se face potrivit unei legislații foarte precise, adoptate cu mai multă sau mai puțină ușurință, căci rezervele care se manifestă în acest domeniu sînt lesne de înțeles. Cu toate acestea trebuie știut

bine efectele metodelor „clasice“ de conservare a produselor alimentare — cele chimice, cele prin răcire? Ceea ce nu înseamnă că produsele conservate prin metode obișnuite nu se vînd. Este de presupus că la fel ca în alte cazuri consemnate de istorie, metoda radiațiilor nucleare se va încetățeni cu timpul și

Din presa străină:

„LE FIGARO AGRICOLE“

Aplicarea combinată de îngrășăminte lichide cu erbicide

Motivul care a dus la introducerea acestei tehnici noi a fost posibilitatea contopirii celor două operații care se efectuau înainte separat, într-una singură, și deci economisirea de muncă. Sînt, de asemenea, importante și alte aspecte: evitarea tasării solului, prin reducerea numărului de treceri cu mașinile agricole și micșorarea pierderilor produse prin vătămarea cauzată de prea multe treceri cu mașinile.

Principala problemă care trebuie rezolvată în cazul aplicării combinate de îngrășăminte lichide cu erbicide constă în alegerea unei epoci optime, care de fapt este un compromis între epocile de aplicare a celor două substanțe utilizate separat.

Un alt aspect legat de folosirea acestei tehnici constă în posibilitatea realizării unui amestec suficient de stabil între substanța fertilizantă și erbicid, pînă în momentul aplicării amestecului. Cercetările și experiențele întreprinse în Franța au arătat că, în principiu, aplicarea amestecului este posibilă dacă se respectă o condiție esențială și anume: prepararea lui să se facă cu atenție; erbicidul nu trebuie turnat direct în substanța fertilizantă lichidă, ci numai după ce este diluat cu apă. În timpul realizării amestecului, în bazinul pulverizatorului, aparatul de agitare va funcționa fără întrerupere.

O serie de experiențe au demonstrat, de asemenea, că nu s-a produs nici o interacțiune chimică între cele două substanțe din amestec, fiecare din ele menținîndu-și proprietățile biologice proprii. În Franța, Institutul tehnic pentru sfecla de zahăr a întreprins, în ultimii ani, încercări în această direcție, cu amestecuri rezultate din îngrășămintele lichide (campuse din polifosfat de amoniac, uree și nitrat de amoniac) cu erbicidele pyramin și triallat. În studiile efectuate nu au fost semnalate fenomene de interacțiune.

În Anglia au fost efectuate recent experiențe asemănătoare la cereale. La grîul din varietatea Cappelle s-a folosit un amestec de îngrășăminte lichide de azot (compus din uree și nitrat de amoniu) și 2,4 D + 2,4 DP. Nu au fost înregistrate nici în aceste cazuri rezultate negative în privința fenomenului de interacțiune chimică a substanțelor folosite.

Deși nu se pot trage concluzii suficiente din experiențele amintite, este bine ca înainte de a aplica amestecurile acestor substanțe pe suprafețe mari să se procedeze la încercări pe parcele mai mici. Aparatul pentru aplicarea amestecului va fi astfel construit, ținînt cont de faptul că erbicidul este absorbit de către frunze, deci pulverizatorul nu va trebui antrenat la sol, în timp ce substanța fertilizantă va trebui

să fie aplicată la rădăcinile plantelor, deci să nu rămînă pe frunze.

Din acest punct de vedere, asocierea unui erbicid cu o substanță fertilizatoare extraradiculară elimină aceste inconveniente.

Intrucît rezultatele înregistrate în această nouă tehnică sînt puține, aplicarea combinată a îngrășămintelor lichide cu erbicide și mai ales repetarea ei, trebuie făcută cu precauție, chiar dacă rezultatele bune o cer. În orice caz, opinează experții, folosirea amestecului în primele faze de dezvoltare a plantelor este mult mai indicată, decît în cazul unor aplicări într-o fază mai tardivă. O umiditate sau precipitații atmosferice după aplicare sînt binevenite, întrucît elimină formarea cristalelor din îngrășămintul lichid pe frunzele plantelor. Tot atît de importantă rămîne însă și constatarea că o ploaie care survine în primele ore de la aplicare a amestecului poate să anuleze efectul erbicidului din acest amestec.

Mașină olandeză de săpat șanțuri de drenaj și pozat tuburi, specială pentru livezi.

ORIZONTURI

NOI COMBINE CEREALIERE

La uzina „Dalselmas“ din Uniunea Sovietică a început producția combinelor cerealiere autopropulsate „SKD-5R“. Acest tip de mașină se deosebește de cele precedente printr-o productivitate mai ridicată. Puterea motorului a fost mărită cu 25 cp. Combina „SKD-5R“ este dotată cu șenile late și funcționează ireproșabil pe terenurile cu umiditate foarte mare din Extremul Orient, regiunea Balticii, Ucraina de vest, Cuban, Kazahstan și altele. În prezent, uzina amintită se pregătește pentru producția unei noi combine autopropulsate, pe șenile, denumită „KSG-3,2“. Aceasta este cu 1,5 ori mai productivă decît combinele fabricate anterior, mai ușor de manevrat și prevăzută cu un buncăr. Producția în serie a acestei combine va începe în anul 1971.

HRANĂ LICHIDĂ PENTRU PORCI

Cercetătorii de la Universitatea din Iowa (S.U.A.) au efectuat patru experiențe de comparare a eficienței creșterii porcilor cu hrană lichidă și hrană uscată, la discreție. Pentru două experiențe au fost folosiți porci grei, iar pentru alte două — porci în greutate mai mică. În primele două experiențe, sporul de greutate, compactarea cărnii în timpul răcirii și proporțiile carcanelor au fost aceleași la ambele metode de furajare. Porcii care au primit hrană uscată au avut un spor de greutate pe unitate de furaj ceva mai mare decît porcii care au primit hrană lichidă.

Porcii în greutate mai mică, care au primit hrană lichidă, creșteau în greutate mai repede decît cei care au primit hrană uscată. În primele patru săptămîni (la începutul primăverii) în experiențe cu porci în greutate mai mică nu s-a observat diferențe în ceea ce privește sporul zilnic de greutate. Animalele care au primit hrană lichidă au început să crească în greutate între a 4-a și a 6-a săptămîni, ceea ce coincidea cu începutul timpului cald.

În primele două săptămîni ale celei de-a doua experiențe, efectuată vara, porcii furajați cu lichid creșteau în greutate mai repede decît porcii cu hrană uscată. Consumul de hrană lichidă era ceva mai mare decît consumul de hrană uscată.

Porcii care au primit hrană lichidă la discreție au consumat mereu mari cantități de hrană, însă sporul lor în greutate era neînsemnat. Sporul în greutate mai mic pe unitate de furaj, în condițiile accesului liber la furaj, demonstrează că, în cazul folosirii hranei lichide, pierderile sînt mai mari decît în cazul folosirii hranei uscate.

În concluzie porcii creșcuți cu hrană lichidă vor cîștiga în greutate mult mai repede decît porcii creșcuți cu hrană uscată dacă se renunță la accesul liber spre hrană și dacă porcii vor fi furajați după măsură. În general, porcii preferă hrană lichidă. Cînd sînt creșcuți cu hrană uscată, la discreție, porcii cîștigă în greutate aproximativ la fel cu cei creșcuți cu hrană lichidă. Productivitatea porcilor creșcuți cu hrană uscată la discreție este mai mare decît cu hrană lichidă.

FURTUNILE ȘI PESCUITUL

Profesorul universitar Johannes Krey din Kiel (R.F. a Germaniei) a ajuns la concluzia că furtunile îmbogățesc pescuitul. El a constatat că planctonul se dezvoltă cel mai bine acolo unde marea este deseori răscolită de furtuni. Regiunile bogate în plancton sînt preferate de pești, care se înmulțesc aici rapid. Pentru a asigura un pescuit bogat trebuie prevăzute, pe bază de statistici ale furtunilor, regiunile bogate în pește. În acest fel, pot fi stabilite și în nordul Atlanticului așa-numitele „lacuri de pește“.

Un alt mijloc de asigurare și sporire a cantității de pește este sarea minerală, un fel de „îngrășămintă“ pentru solul marin. Aceasta urmează să îmbogățească flora cu care se hrănesc viermii, care constituie, la rîndul lor, hrana preferată a țipărilor. În ultimul timp, au putut fi pescuți la Helgoland cantități mari de pește, tocmai datorită sărurilor minerale pe care Elba le transportă în Marea Nordului.

Salinitatea mărilor poate fi redusă în cîteva locuri prin „bășici de apă dulce“, înlesnindu-se astfel condițiile necesare creșterii unor specii de pești. Imprăștierea rațională a icrelor și organizarea rațională a perioadelor de cruțare a peștilor oferă o garanție pentru bogăția de pește a anului 2000.

AGRICULTURA PE GLOB

CUBANUL — UN PUTERNIC BAZIN CEREALIER

De pe malurile însoțite ale Mării Negre, pînă aproape de cele ale Caspice și de aici spre stepile sece-toase ale Stavropolului, Rostovului și Volgogradului, se întinde mînoasa Cîmpie a Cubanului, puternică bază cerealiară a Uniunii Sovietice.

Cînd spui Cuban, îți apare în primul rînd imaginea lanurilor nesfîrșite de cereale păioase și, în special, de grîu; pe mai bine de 2 milioane de hectare, colhoznicii și lucrătorii din sovhozurile ținutului Krasnodar cultivă grîu. Anul acesta ei au obținut la această cultură, de pe întreaga suprafață, o producție medie de peste 3 600 kg/ha; multe unități agricole și chiar raioane, pe mii și zeci de mii de hectare au realizat producții de 4 500 și chiar 5 000 kg/ha. Grîul este cu adevărat cea mai mare pasiune a caza-cilor din Cuban, dar nu singura. Pe mai bine de 500 000 ha se cultivă floarea-soarelui, pe cîte 300 000 ha sfeclă de zahăr și porumb, aproape 80 000 ha sint ocupate cu orz, fără a mai vorbi de ceai, tutun, plante de nutreț sau culturi hortiviticole.

Sîntem oaspeții colhozului „Drumul spre comunism” din raionul Dinskoi, nu departe de Krasnodar. Agronomul șef al colhozului, A. I. Golov, originar de prin partea locului, ne prezintă gospodăria: 14 800 ha suprafață totală, din care 11 500 ha teren arabil. Se

cultivă 5 500 ha cu grîu, 1 200 ha cu sfeclă de zahăr, 1 300 ha de floarea-soarelui, 550 ha cu porumb.

Producerea de sîmînță este o preocupare de seamă a colhozului. Cu doi ani în urmă, colhozul a primit de la Institutul de cercetări din Krasnodar 50 kg de sîmînță din noile soiuri Aurora și Caucaz. Pentru a fi înmulțite cît mai repede și a li se menține puritatea și valoarea biologică au fost

Krasnodar recoltează grîul în două faze. Această metodă s-a dovedit deosebit de valoroasă mai ales în ani cu o îmburuienare puternică. Se ivește astfel posibilitatea recoltării mai timpurii a grîului și înmagazinării lui directe, fără a mai folosi alte lucrări suplimentare de vînturare, deosebit de costisitoare și uneori neeficiente.

Gospodăria cultivă sîmînța elită primită de la

NOTE DE CĂLĂTORIE DIN U.R.S.S.

administrate cîte 25 kg de sîmînță la hectar în rînduri distanțate, ca la plantele prășitoare. Datorită lucrărilor de întreținere aplicate și agrofondului creat s-a realizat la hectar o producție de peste 3 000 kg. Procedînd în acest fel — ne spune agronomul șef — ținutul Krasnodar va putea însăși sîmînța încă din acest an peste 100 000 ha de grîu cu noile soiuri create de institut, iar în anul viitor această suprafață va crește la peste 500 000 ha.

Obținerea unei sîmînțe de bună calitate, uniformă, cu un conținut scăzut de umiditate și fără buruieni se datorește faptului că unitățile agricole din ținutul

Institutul de cercetări, pe care o înmulțește și o menține în cultură pînă la înmulțirea a III-a și a IV-a. După aprecierea specialiștilor și a cercetătorilor din Krasnodar, sîmînța de grîu poate fi reînsămînțată un număr mult mai mare de ani, uneori chiar și 6 ani, dacă se aplică o tehnologie corespunzătoare și li se menține valoarea biologică ridicată.

La Institutul de cercetări agricole din Krasnodar, lucrează de mai bine de 30 ani Acad. P. P. Luchianenko, autorul mai multor soiuri printre care și Bezostaia 1. El este membru a 5 Academii de științe, erou al muncii socialiste. Unul

dintre cei mai apropiați colaboratori ai savantului, candidatul în științe agricole I. M. Pucikov, ne înfățișează munca asiduă, îndelungată, depusă în ultimii ani pentru crearea soiurilor Aurora și Caucaz, ce depășesc cu 500—700 kg/ha și chiar mai mult soiul Bezostaia 1. Această muncă a început încă din anul 1954, cînd s-au făcut primele încrucișări între soiul german Neuzucht și Bezostaia 4. Primele linii stabilite obținute s-au dovedit a fi productive, însă cu calități tehnologice slabe. De aceea, a fost nevoie de o nouă încrucișare a acestor linii cu soiul Bezostaia 1. Din această nouă încrucișare s-au extras cele mai valoroase linii, care au devenit ulterior părinții celor două soiuri, Caucaz și Aurora, precum și ai unui soi nou denumit Bezostaia 2.

Cercetătorii Institutului acordă o mare atenție în prezent calității tehnologice a grîului, însușire ce se studiază cu multă străduință încă din primele etape ale procesului de ameliorare. Șeful laboratorului de panificație, A. T. Tarasenko, ne-a descris pe larg colaborarea strînsă ce există între amelioratori și tehnologi în această direcție. Pe baza unor studii amănunțite și de lungă durată s-a reușit ca ținutul Krasnodar să fie diferențiat pe zone, în funcție de calitatea glutenului obținut.

Rezultatele dobîndite în Cuban la cultura grîului și la alte plante agricole se datoresc în bună măsură legăturii strînsă dintre cercetarea științifică și producția agricolă.

Dr. Ing. P. TOMOROGA

CUNOSC AMPLOAREA EFORTULUI CARE SE DESFĂȘOARĂ ÎN ROMÂNIA

Convorbire cu specialistul francez Henri Pommeret

D-l Henri POMMERET, director tehnic al Campaniei generale de amenajare a regiunii Bas-Rhône și Languedoc, a făcut recent o vizită în țara noastră, cu prilejul unei reuniuni cu caracter internațional consacrate studierii rezultatelor obținute în crearea Stațiunii experimentale de irigații Băneasa—Giurgiu. D-l H. Pommeret, el însuși un reputat specialist în domeniul hidroameliorațiilor, reprezintă o importantă instituție care și-a asumat amenajarea — din punct de vedere hidroameliorativ și al valorificării agricole — a unui vast teritoriu, de aproape 250 000 de hectare în sudul Franței. Această companie întreține de mai mulți ani, legături fructuoase de cooperare cu țara noastră, cooperare materializată, sub o formă sau alta, în sistemele de irigații Carasu și Jegălia.

„Prezența mea în România, de altfel nu mă aflui aici pentru prima oară — ne-a declarat oaspetele — mi-a făcut cu atît mai mare plăcere cu cît sîntem partenerii unei cooperări care are scop să contribuie la realizarea programului vast de irigații care se desfășoară în țara dv.”

D-l Pommeret a subliniat apoi însemnătatea acordului existent între partea franceză și partea română în domeniul hidroameliorațiilor, ca și spiritul constructiv în care colaborează specialiștii francezi și cei români.

„Stațiunea experimentală de la Băneasa—Giurgiu, pe care am vizitat-o cu prilejul șederii mele în România, este o stațiune importantă — ea dispune de 3 500 de hectare — și este dotată cu echipament tehnic modern. În ansamblu ea constituie, după părerea mea, o realizare de înalt nivel calitativ. După cum am avut prilejul să constat, stațiunea a obținut, încă de la începutul activității ei, rezultate interesante în domeniul hidrologiei, în determinarea nevoilor de apă, în desfășurarea programului agronomic, în studierea echipamentului pentru drenaj și irigații, ca și în direcția analizei economice.”

În continuare, oaspetele francez a subliniat caracterul „pilot” al stațiunii Băneasa—Giurgiu, atît în domeniul irigațiilor cît și, în general, în domeniul agronomic.

Ea poate — potrivit expresiei d-lui Pommeret — să servească drept „banc de probă” pentru materialele de irigații noi, în vederea utilizării lor în practică. Stațiunea Băneasa—Giurgiu este, în același timp, un centru la care se vor forma generații de specialiști și tehnicieni care vor putea să conducă echipe de irigare atît în România, cît și în alte țări. Ei vor fi, practic, vectorii ai noilor rețele de irigație. De altfel, un proiect cum este cel realizat în țara dv. reprezintă un adevărat și valoros test pentru operațiuni integrate. El permite stăpînirea unei metodologii care poate fi, în mod foarte util extrapolată, la alte țări, la alte proiecte.”

Specialistul francez a vizitat în mai multe rînduri România, ceea ce l-a îndreptățit să declare: „Cunosc amploarea efortului care se desfășoară în țara dv. în domeniul hidroameliorațiilor și știu că se fac progrese mari. Aceasta denotă că specialiștii români au căpătat o mare experiență și că au fost puse în funcțiune toate mijloacele necesare”.

Șederea în România a prilejuit d-lui Henri Pommeret și vizitarea unui important complex de sere, la Popești, în apropierea Capitalei, care — după spusele d-sale — l-au „impresionat prin amploare și calitatea realizării”.

„Am revenit — ne-a declarat oaspetele — plin de admirație pentru vastitatea ansamblului și pentru rezultatele obținute. Am văzut plantații de tomate pe zeci de hectare, care promit recolte bune. Sotocesc că toate acestea ilustrează elementul nou care se manifestă în dezvoltarea economică a României”.

A. COSTA

Chimizarea agriculturii Iugoslaviei

În cursul anului trecut, în Iugoslavia au fost puse în funcțiune noi capacități ale industriei de îngrășăminte chimice. La ora actuală, fabrica de îngrășăminte chimice din Panciova (Voivodina) produce anual circa un milion de tone de îngrășăminte cu azot. Pentru extinderea capacităților au fost alocate investiții în valoare de 540 milioane de dinari, față de 260 milioane cît era în anul 1969. Investițiile afectate pentru extinderea capacităților au fost asigurate din mijloace materiale proprii, și din credite. Forța de muncă o formează 1 520 de angajați din care 219 au pregătire superioară.

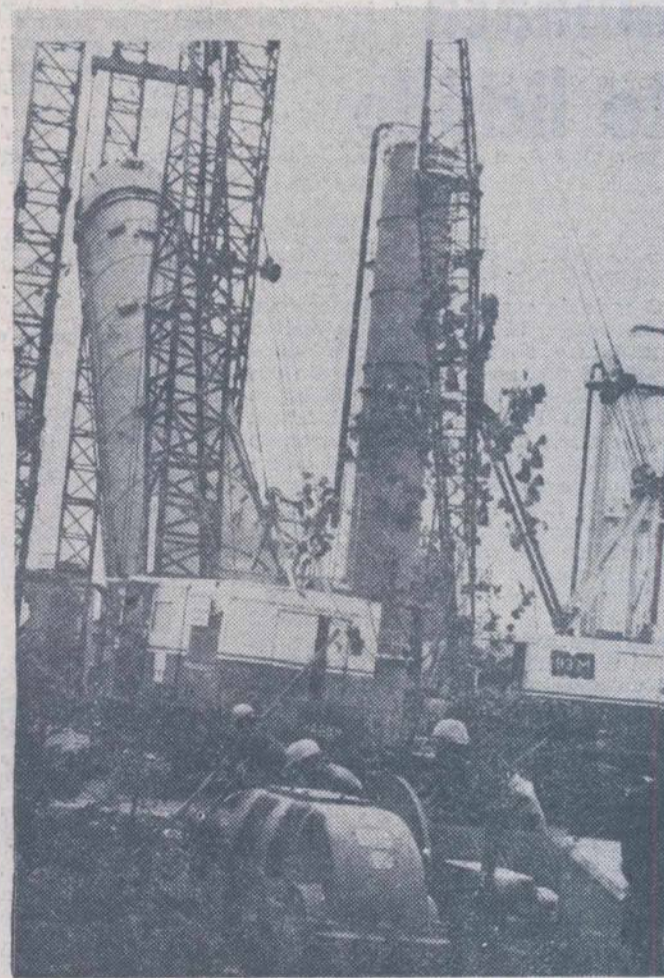
În cursul anului trecut au fost inaugurate noi capacități și la fabrica de îngrășăminte chimice „Zorka”, din Șabaț. Cei 3 300 de muncitori ai fabricii vor realiza o producție de 811 mii tone de îngrășăminte chimice cu fosfor și substanțe pentru protecția plantelor, însumînd o valoare de 570 de milioane de dinari.

Ambele fabrici s-au orientat spre producția de îngrășăminte complexe, în vederea creșterii concentrației în substanță activă la mai mult de 50 la sută.

În cursul acestui an, fabricile de specialitate din Iugoslavia vor produce circa 3 410 000 tone de îngrășăminte chimice, din care 1 200 000 cu azot, 1 400 000 de îngrășăminte complexe, 480 000 tone cu fosfor și altele.

Unitățile agricole dezvoltate, ca de pildă „Pionir” din Sîrbobran, „Sirmium” din Sremska Mitrovița, combinatul agro-industrial din Belgrad și altele utilizează între 1 500 și 2 500 kilograme de îngrășăminte chimice la hectar, obținînd recolte de 5 mii de kilograme de grîu, 8 mii kilograme de porumb-boabe și 40 de mii de kilograme sfeclă de zahăr la hectar.

Ion DAMIAN-ZAZA

Lucrări de construcție la fabrica de îngrășăminte chimice din Panciova, în vederea mării capacități de producție